

KYLÄNIEMI

Uutiset • News • Новости **kesä 2016**

Kyläniemen vanhin kesämökki

Paavo Susitaipaleen tyttärentytöt Lappeenrannan tanssiopiston balletinopettaja, rehtori Kaija Kontunen ja Turun filharmorian viulisti, konserttimestarti Maija Snellman o.s. Kontunen käyvät ainakin kerran kesässä Kyläniemessä. Kuvassa he istuvat kalamajan portailla, mukana on Maijan Torsti-koira.

Eira Kosonen on Kyläniemen tietopankki

Ari Kaijansinkolla
on kaksitoista harjakattoa

Utulan kauppa ei lopeteta

Teksti ja kuva: Martti Hytti

Sami Rikkinen uskoo maaseudun elinvoimaan: Maidontuotanto lopetetaan, lihamulleja uuteen pihattoon

Maaltapako on jatkunut maasamme yli puolen vuosisadan ajan välillä kiihtyen ja välillä hidastuen. Vaikka Etelä-Karjala ei ole mitään syrjäseutua, monet kylät uhkaavat kokonaan autioitua. Valitettavaa on, että nuoret näkevät yleensä maaseudun tulevaisuuden synkkänä.

Mutta poikkeuksiakin löytyy. Kyläniemäläinen **Sami Rikkinen** uskoo, että maaseudulla riittää töitä ja voi menestyä.

”Kyllä maaseudulla riittää kiinnostavaa tekemistä. Se on vain omasta tahdosta ja halusta kiinni. Varmasti monet työt kaupungissa ovat paljon yksitoikoisempia kuin maaseudulla.”

Sami on maatilan poikana tottunut tekemään monenlaisia maatilan töitä ja erityisesti konehommia. Tämä antaa mahdollisuuden hankkia erilaisia töitä. Ammattikoulutustakin löytyy, sillä hän on käynyt Ruokolahden metsäkoulun kolmivuotisen metsäkoneenkuljettajan tutkinnon. Hän pystyy siten käyttämään tietokoneavusteista hakkuukonetta eli motoa.

”Oman metsäkoneen hankintakin on ollut mielessä. Mutta kilpailu alalla on kova ja koneen hankinta on suuri investointi, ettei siihen ole ollut toistaiseksi mahdollisuuksia.”

Tällä hetkellä hän ajaa Vapo Oy:n turvetyömaalla suuria työkoneita, välillä tekee maansiirtotöitä, hoitaa iltaisin ja viikonloppuisin kotitilan konetyöt. Talvella hän tekee tilan konetöitä ja aurailee lähiseutujen teitä.

Hänellä on monenlaisia tulevaisuuden suunnitelmia. Tähtäimessä on kotitilan tuotannon kehittämisen ja laajentaminen.

”Tarkoitus siirtyä lihamullien kasvatukseen”

”Tarkoitus on luopua maidontuotannosta ja siirtyä lihamullien kasvatukseen. Pihatosta ovat piirustukset valmiina ja perustukset valettu. Tavoitteenani on, että minulla olisi yli sata lihanautaa viiden vuoden kuluttua.”

Tilan peltoala on vain toistakymmentä hehtaaria, mutta lisäksi on käytössä vuokramaita. Kun maitotilojen määrä koko ajan vähenee, vuokratapaa on saatavissa kohtuuhintaan.

”Rehun omavaraisuus pitää kyllä varmistaa. Ostorehun varassa tuotanto ei varmasti kannata.”

Virapelitöiden ohessa Mika aikoo kehittää jätevesien kuljetusta. Hän on hankkinut kahdeksan kuutiometrin suuruinen jätevesisäiliön. Tarvittavien lupien hankinta on vielä kesken.

”Kyläniemessä on paljon korkeatasoisia vapaa-ajan asuntoja, joissa on kunnon jätevesijärjestelmät. Monet ovat valittaneet jätevesikaivojen tyhjennysten

kalleutta, jos kuljetus tilataan Imatralta. Traktorivetoisella kuljetuksella pystyn tarjoamaan kilpailukykyisen hinnan.”

”Olen halukas jatkamaan tilanpitoa”

Ideat yrityksiin ja urakointeihin Mika on saanut virikkeellisessä maalaisympäristössä. Kalastajamaanviljelijä **Aimo ”Ami” Rikkinen** on ollut opastajana ja esikuvana.

”Isäni kautta olen ideat saanut, kun hän on vuosikymmenet puurtanut perheensä hyväksi. Sitten kun olen täällä pienen ikäni asunut, on pakko tehdä leipänsä eteen.”

Rapatin maitotilalla on sukupolvenvaihdos suunnitteilla. Mikalla on kolme veljeä ja yksi sisko, mutta kukaan heistä ei ole kiinnostunut tilanpidon jatkamisesta.

”Olen halukas jatkamaan tilanpitoa. Uskon, että minulle on vuosien mittaan kertynyt siihen riittävästi ammattitaitoa.”

• HYVÄT TYÖKAVERIT. Niko Hinkkanen (vas.) ja Sami Rikkinen ovat työkavereita turvetyömaalla. Takana on Rapamäen maitotilan traktori, jolla Sami oli lähdössä toukokuun lopussa tuorerehun niittoon.

Yrittäjä Sami Rikkinen

Syntymäaika ja -paikka: 17.11.1994 Taipalsaari.

Koulutus: Ruokolahden metsäkoulun metsäkonekuljettajan linja.

Perhesuhteet: avioliitossa Julia Valtosen kanssa.

Missä asut: Imatralta ja Taipalsaarella.

Maitotila: peltoa 13-15 hehtaaria, metsää 6 ha, vuokratapaa siellä sun täällä.

Harrastukset: olen ottanut työnteon harrastukseksi.

Kyläniemi

Lauttavälin pituus 479 m
Kantavuus 60 t

Tauot lossilla

09.00 - 09.20

11.40 - 12.00

17.00 - 17.20

19.40 - 20.00

Yhteystiedot:

Saimaanhelmentie 2

56310 Syyspohja

Ruokolahti

puh. 0400 980 492

Kyläniemi News

Kesälehti: 5. vuosikerta

Päätoimittaja: Martti Hytti

Taitto ja painatus: Kirjapaino Seppo Oy

ISSN: 2342-6446

Julkaisija: Kyläniemen veljeskunta

Kannen kuva: Martti Hytti

Pääkirjoitus

Käyttäkää luonnon antimia hyväksi

• **PÄIVÄN SAALIS.** Kyläniemessä on joka vuosi aika hyvin sieniä ja marjoja. Puolukkasato oli viime syksynä ennätysmäisen hyvä.

Kyläniemen luonto on jopa yllättävän rikas ja monimuotoinen. Alueella on kuivia hiekka- ja sorakankaita, soita, lampia, kallioita, lehtomaisia metsiä sekä ennen kaikkea upeita hiekka-, sora- ja kalliorantoja.

Kyläniemen kasvisto- ja eläinkunta on monipuolinen. Maaperän vaihtelevuuden takia harvinaisetkin kasvi- ja eläinlajit viihtyvät alueella. Sama koskee eläinkuntaa. Luonnon eläimistö on monipuolinen.

Suuri kiitos luonnon monimuotoisuudesta kuuluu pitkälti Kyläniemen kanta- ja kesäasukkaille. Luonnon elinvoima ja monimuotoisuus halutaan säilyttää, eikä kukaan halua luontoa raikata ja riistää.

Samaa pätee kalastukseen ja vesien hoitoon. Ammatti- ja vapaa-ajankalastajat kantavat huolta kalakannan elinvoimaisuudesta ja muidenkin veden eläinten hyvinvoinnista. Kalastusta ei pidä liikaa rajoittaa, sillä tehokas kalastus on parasta kalavesien hoitoa.

Kyläniemen osakaskunta on suhtautunut vastuullisesti norpan suojeluun, kun otti ensimmäisten joukossa verkkopyyntirajoitukset. Ovatko rajoitukset jo riittävän laajoja, sitä on vaikea tietää. Ainakin tähän mennessä nykyiset rajoitukset ovat pureet. Norppakanta on pikku hiljaa vahvistunut.

Luonnon hyödyntämisessä viime vuosina jonkin verran kiistaa ovat aiheuttaneet laajat aukkohakkuut. Teollisuus ja metsänomistajat ovat kuitenkin ottaneet tilanteesta vaarin. Myös uusi metsälaki edellyttää entistä pienimuotoisempia aukkohakkuuta.

Jokamiehen oikeudet ovat kuuluneet pitkään suomalaiseen oikeuskäytäntöön. Luonnossa saa vapaasti liikkua ja kerätä marjoja tai sieniä, kunhan ei mene liian lähelle toisten pihapiiriä.

Julkisuudessa on muutaman vuoden ajan polemisoitu thaimaalaisten ammattipaimijoiden käyt-

täytymistä. Heidän väitetään vahingoittavan isoilla poimureillaan marjojen varsistoja tai menevän liian lähelle ihmisten pihoja.

Marjanostajat ovat kuitenkin tehostaneet tiedotusta poimijoille. Ulkomaisten poimijoiden tulo Suomen metsiin on nähtävä positiivisena ilmiönä, kun varsinkaan nuoria ei marjastus kiinnosta.

JK. Kyläniemen ilmestyy nyt viidennen ja todennäköisesti viimeisen kerran. Idea lehden perustamisesta syntyi, kun mietittiin valokuituverkon rakentamista Kyläniemeen. Lehden tarkoituksena oli osaltaan edistää hankkeen markkinointia.

Samalla oli tavoitteena ajaa muitakin kyläniemäläisten hankkeita ja vahvistaa yhteisöllisyyttä. Vakituisten väestön vähentyessä kylätoimikunnat ovat lopettaneet toimintansa. Kun Kyläniemestä ei ole edustusta Taipalsaaren kunnanvaltuustossa ja toimikunnissa, kyläniemäläisten edunvalvonta on heikentynyt.

Valokuituhanke osoitti, että vapaa-ajanasukkaat ovat merkittävä voimavara Kyläniemelle. Pitkästi muutaman aktiivisen kesäasukkaan ansiosta Kyläniemi sai huipputasoisen tietoliikenneyhteydet.

Yhteistyö vakituisten ja kesäasukkaiden välillä voi tulevaisuudessa kehittää Kyläniemen palveluja. Uutena yhdyssiteenä voisi toimia Kyläniemen kotisivut, ellei joku innostu herättämään kylätoimikuntaa henkiin.

Kun olen vuodesta 1974 lähtien käynyt Kyläniemessä, monet kanta- ja kesäasukkaat tulivat tutuiksi. Lehteä oli mielenkiintoista tehdä. Palautetta ja juttuideoita tuli lukijoilta mukavasti. Haastattelupyyntöihin suhtauduttiin pääosin positiivisesti.

Kiitos ja näkemiin!

MARTTI HYTTI

E-mail: mhytti@hotmail.com

Puh. 050-3463937

Sisällysluettelo

Sivu 4

Eira Kosonen muistaa vanhat asiat

Sivu 6

Eversti Paavo Susitaival nautti vuosikymmeniä Kyläniemen maisemista

Sivu 9

Markku Törrösen talvikalastus päättyi hurjaan onnettomuuteen

Sivu 10

Monialayrittäjä on ympäri vuoden täystyöllistetty

Sivu 12

Kyläniemessä on Suomen parhaat tietoliikenneyhteydet

Sivu 13

“Ydinjäteluolia ei ole suunnitteilla”

Sivu 14

Verkkokalastuskielto jatkuu Kyläniemen vesillä

Sivu 15

Uuden kalastuslain- ja asetuksen vaikutukset vapaa-ajan kalastukseen

Sivu 16

Luonnonsuojelijat vaativat norpalle lisää suojelutoimia

Sivu 18

Ari Kaijansinkon rakennusinto ei laannu

Sivu 20

Kesäasukkaissa on merkittävä voimavara Taipalsaarelle

Sivu 22

Kyllä Saimaan rannalla on mukavaa

Sivu 23

Mika Luukkonen hallitsee traktorit, motot ja kaivinkoneet

Sivu 24

Utulan kauppaa ei olla lopettamassa

Sivu 26

Timo Multasen kolumni

PROHEAT.FI
energia-alan asiantuntija

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

Kysyvä ei tieltä eksy: Eira Kosonen tietää paljon Kyläniemen menneisyydestä

• **SUDOKU-FANI.** Eira on innokas sudokun täyttäjä ja vaikeammatkin pähkinät selviävät. Viime syntymäpäivänään hän sai lahjaksi sudoku-kirjan, jossa on tuhat tehtävää.

Ihmisten muisti on yllättävän lyhyt. Lähihistoriakin unohtuu nopeasti. Muutaman vuosikymmenen takaisen tiedon hankkiminen on usein työlästä hommaa. Onneksi joukossa on aina joitakin henkilöitä, joilla on hyvä muisti.

Kyläniemessä tällainen henkilö on 83-vuotias eläkeläinen **Eira Kosonen**, joka on Kyläniemen vanhin kanta-asukas. Kun vuosi sitten kokosin Kyläniemi Newsiä, erään historiatiedon selvittäminen oli hankalaa.

Käännyin muun muassa **Esa Rikkosen** puoleen, mutta hänkään ei pystynyt asiassa auttamaan. Esa kuitenkin kehotti soittamaan Eira Kososelle. ”Eira kyllä muistaa Kyläniemen tapahtumat pitkältä ajalta.” Asia selvisi muuta kautta ennen kuin ehdin soittamaan Eiralle.

Talvella sähköpostiini tuli pyyntö, että kannattaisi haastatella Eiraa. ”Hänellä on paljon tietoa Kyläniemen asioista. Ne kannattaisi jollakin tapaa dokumentoida tuleville polville. Toisaalta Eira on miellyttävä, vaatimaton ja uskomattoman uuttera lähimmäinen, jolla on valoisa luonne ja positiivinen elämänsen.”

Soitin kolme kertaa Eiran puhelimeen, mutta ei kukaan vastannut. Ajattelin, että Eiran tytär **Tarja Suikka** varmasti tietää, miksei puhelimeen vastata. Näin kävikin.

”Kyllä äitini oli aamupäivällä kotona, kun kävin häntä tervehtimässä. Ei tarvitse soittaa. Häntä voi mennä ilmoittamatta etukäteen tapaamaan. Hän päinvastoin aina ilahtuu vieraista.”

Kotonahan sitä oltiinkin. Eira ei kuullut puhelinsoittoa, kun hän kuunteli radiota. Hän yllättyi kuitenkin siitä, kun pyysin haastattelua. Haastattelun lähtökohtakin ihmettytti häntä, mutta mielihyvin hän siihen suostui, vaikka vähättelikin muistinsa erinomaisuutta.

”Kyllä Esa nyt liioitteli. Ei muistini ole enää terävimmillään, mutta yritän vastata parhaan kykyni mukaan.”

Olen yrittänyt muun muassa selvittää Kyläniemen kulkuyhteyksien kehitystä ja kyläkoulun vaiheita. Eiralta sain moniin kysymyksiin selvän vastauksen. Vaikka esimerkiksi Kyläniemen tieyhteys on muutaman vuosikymmenen ikäinen, harvat tietävät sen syntyvaiheita.

”Vuonna 1962 **Hannu Häkkinen** ja miehensä **Lauri Kosonen** kävivät tapaamassa presidentti **Urho Kekkosta** ja pyysivät tieyhteyden rakentamista Kyläniemeen. Kaksi vuotta myöhemmin tie- ja losiyhteys valmistuivat. Tämä olikin kyläniemelaisten kannalta kaikkien aikojen tärkeimpiä tapahtumia ja edistysaskeleita.”

”Olen kiitollinen lapsista ja rikkaasta elämästä”

Myös uuden kyläkoulun valmistuminen 1940-luvulla oli hänen mielestään suuri edistysaskel. Se merkitsi koulunkäynnin helpottumista ja opetuksen paranemista. Tätä ennen kyläkoulu toimi **Eino Parkkoselta** vuokratuissa tiloissa.

Eira muistelee lämmöllä sotia edeltänyttä ja sotien jälkeistä aikaa, vaikka silloin oli puutetta vähän kaikesta ja asumisolosuhteet olivat hyvin ahtaat. Eira meni vieraan palvelukseen jo 15-vuotiaana.

”Ennen sotia ja heti jatkosodan jälkeen asuimme Kokkopalossa, joka on nyt edesmenneen **Kalle Suikan** poikien hallinnassa. Kokkopalon päärakennuksessa meitä asui samaan aikaan yli 20 henkeä. Ahdasta oli, mutta sopu tilaa antoi. Elimme tällöin ja vielä oman perheen perustamisen jälkeenkin pitkään luontoistaloudessa. Meillä oli lehmä, kanoja, sikoja, lampaita ja hevosia.”

Eikä perheen elämä ollut muutenkaan helppoa. Eiran isä **Eemil Suikka** kaatui sodassa vuonna 1941. Eiran mies kuoli vuosi avioliiton solmimisen jälkeen. Tässä avioliitossa syntyi Helena-tytär. Myöhemmin Eira oli avioliitossa **Unto Koskisen** kanssa, jolloin syntyi kolme lasta.

”Olen kiitollinen lapsista ja rikkaasta elämästä. Olen onnellinen, että olen saanut tehdä monenlaisia töitä, kuten pelto- metsätöitä sekä lasten- ja karjanhoitoa. Rankkaahan se usein oli, mutta en karttanut mitään töitä. Osallistuin mielelläni metsänistutukseen, taimikonhoitoon tai pöllintekoon, kun ”Kut-seitin” pomo **Eljas Pekkanen** kysyi, että lähteekö likka kuokkimaan taimia maahan tai ajamaan hevosella rahtia.”

Oy Kajo Trans Ab

puh. 0500 104 050

• **TILAA RIITTÄÄ.** Eira on pitkään asunut yksinään vuonna 1948 rakennetussa talossa, johon tehtiin laajennus 1990-luvulla. Parinkymmenen vuoden ajan hän asui ja hoiti Kyhrän-tilaa, jonka hän on vuokrannut Tarja-tyttärelleen.

”Olen koko ikäni ollut innokas hevostmies”

Eira olikin ahkera ja kova työntekijä. Hyvänä esimerkkinä tästä on se, että hän teki pokasahalla ja kirveellä 30 propsimottia kahdessa viikossa ja ajoit puut vielä rantaan. Tämä on kyllä saavutus, johon harva mies pystyy. Kaiken lisäksi hän on aika pienikokoinen.

”Olen koko ikäni ollut innokas hevosihminen. Meillä oli aina hevonen ja hoidin jopa kyntöhommat itse. Ei haitannut, vaikka auran sarvet tökkivät kyntäessä kylkeen ja olkapäähän, kun olin niin pienikokoinen.”

Airin vanhemmat olivat yritteliäitä ja ennakkoluulottomia maanviljelijöitä. Kokkopaloon hankittiin jo ennen sotia niittokone, puimakone, mylly, liistehöylä ja kenttäsiirreli.

”Talon miehet kävivät vieraillekin puimassa viljaa, tekemässä päreitä ja sahaamassa tukeista lautaa. Miehet tekivät myös tiilet itse, kun tilalle rakennettiin uusi navetta.”

Kyläniemen elämä oli monin tavoin vilkkaampaa kuin nykyisin, kun kylässä oli ennen ja jälkeen sotien yli sata vakituista asukasta. Tällöin Kyläniemessä toimivat monenlaiset seurukset ja yhdistykset, kuten marttakerho, maamiesseura, kalastuskunta ja kylätoimikunta. Kyläniemessä järjestettiin monenlaisia kursseja, juhlia, iltamia, hiihto- ja yleisurheilukilpailuja Vironharjussa sekä pallopelejä.

”Elämä oli henkisesti rikasta. Tuntuu, että ruokakin maistui paremmalta, kun se valmistettiin pääosin omista tarpeista. Eikä kenenkään tarvinnut hakea maitoakaan kaupasta, kun kylässä oli toistakymmentä lypsykarjatilaa.”

Eiran perhe ja hänen vanhempansa harrastivat myös kalastusta, mutta pääasiassa vain kotitarpeiksi. Hän toimi jo ennen sotia soutajana, kun hänen mammasensa **Anna-Liisa Suikka** koki siikaverkkoja. Parhaat saaliit tulivat syksyllä, jolloin Eiran vanhemmat vetivät nuottaa.”

”Vanhainkotiin tai palvelutaloon en halua mennä”

Kova työ on kuitenkin jättänyt jälkensä. Eira on kärsinyt selkävaivoista ja osteoporoosista sekä saanut sydäninfartin. Hän joutuu nauttimaan päivittäin lääkkeitä ja käymään marevanhoidon takia säännöllisesti verikokeissa.

”Pärjään kuitenkin kotona yksin, kun pääsen tyttärien kyydissä kauppaan ja terveyskeskukseen. Talven liukkailla on toki hankalaa hakea postia ja puita, mutta kyllä ulkonakin pääsen liikkumaan, kun kulkee varovasti. Vanhainkotiin tai palvelutaloon en halua niin kauan kun tulen kotona toimeen.”

Eira on tyypillinen vanhemman ikäpolven ihminen, joka on tyytyväinen vähään. Pientä runsaan

• **PÄIVÄN ASKAREET.** Uunin lämmitys ja ruuan teko ovat Eiralla jokapäiväisiä askareita.

700 euron kuukausieläkettäkin hän ei valita. Kun nuukasti elää, niin tulee vähemmälläkin toimeen. Hänen työeläkkeensä on käsittämättömän pieni, kun ottaa huomioon, että hän oli vieraalla töissä viisitoista vuotta ja maatalousyrittäjänä yli kolme vuosikymmentä.

Eläkkeen pienuus selittyy sillä, kun työeläkejärjestelmä tuli voimaan vasta 1960-luvulla, eikä hänellä kertynyt eläkettä ensimmäisiltä vuosikymmeniltä. Toisaalta maatalousyrittäjien eläkejärjestelmä astui voimaan vielä paljon myöhemmin.

”Välillä on ollut tiukkaa, kun joutuu hankkimaan uusia kotitalouskoneita rikkoontuneiden tilalle. Viimeksi kun pyykinpesukone ja televisio hajosivat, tyttäret avustivat uuden hankinnassa.”

KYLÄNIEMI ”HELMI SUURELLA SAIMAALLA”

- Monet ovat sen löytäneet ja ihastuneet.

Valitsemalla valmiin toteutat unelmasi nopeammin. Nyt myynnissä seuraavat:

HUVILA 2h,k,s,kph, 76 m2+ terassit

Ympäri vuotiseen käyttöön tehty pikkutalo hienolla hiekkarantatontilla. Kaikki mukavuudet. Hyvä muuttovalmis kunto. Oma tontti. Aitoissa tilaa kesävieraille. Myös rantasauna. Vh 298.000 €. Kohde 1178267

”VILLA HUVIKUMPU” 3h,k,s,parvi 106/123 m2

Viimeistä tekniikkaa hyödyntäen tehty ”vapaa-ajantalo” ympärivuotiseen käyttöön. Edullinen ylläpitää. Oma tontti 0,6550 ha. Hyvä ranta. Veneilijän paikka. Vh. 525.000 €. Kohde 1175248

Kiinteistömaailma

Valtakatu 38
53100 Lappeenranta
Puh. 040 304 4440
lpr.valtakatu@kiinteistomaailma.fi

Lisätiedot ja esittely
Puh. 040 304 4443
Raili Riihimäki, LKV

Eversti Paavo Susitaival nautti vuosikymmeniä Kyläniemen maisemista

Kutveleen kalamaja lienee Kyläniemen vanhin kesämökki

Teksti: Martti Hytti

Kuvat: Martti Hytti ja Martti Sausitaival

• **IKIMUISTOINEN HETKI.** Martti Susitaival seisoi rannalla, kun ukkosmyrsky heitti takana näkyvän mökin katon männikköharjulle.

Kesämökkeily on varsin uusi ilmiö maassamme. Vielä 1950-luvulla maassamme oli varsin vähän kesämökkejä. Todellinen kesämökki-buumi alkoi vasta 1970-luvulla ja kiihtyi huippuunsa 1990-luvulla, kun rantoja alettiin kaavoittaa laajassa mitassa.

Ennen sotia kesämökkejä tai vapaa-ajan-asuntoja oli vain harvoilla varakkailla kaupunkilaisilla tai kartanonherroilla. Kyläniemen ensimmäinen kesämökki lienee everstiluutnantti Paavo Susitaipaleen (entinen Siven) rakennuttama.

”Olen vanhempieni ja perheeni kanssa viettänyt monet kesät Kutveleen kalamajalla. Meillä oli käytössä oma mökki, mutta paljon puuhailimme yhdessä. Niihin vuosiin liittyi monia unohtumattomia

muistoja. Huippukohtia olivat erilaiset juhlat, jolloin koko suku oli paikalla”, diplomi-insinööri Martti Susitaival kertoo.

Hän on Paavo Susitaipaleen pojanpoika, joka on laatinut Kutveleen kalamajan vaiheista kuvateoksen. Hän tuntee parhaiten Kutveleen kalamajan syntyhistorian ja isoisänsä Paavo Susitaipaleen elämänvaiheet.

”Muistelen lämmöllä isoisääni, joka oli taitava so-tapäällikkö ja armoitettu seuramies sekä monipuolisesti lahjakas. Hän oli myös sukulaisrakas ja vieraanvarainen ihminen, jonka kodin ovet olivat aina avoinna sukulaisille ja vieraille.”

Paavolla oli Kutveleen mökillä paljon kotimaisia ja ulkomaisia vieraita sekä erityisesti sotilashenkilöitä. 1930-luvulla Kutveleessä kävi Mussolinin erikoislähettiläs kenraali Gray, Hitler Jugendin nuoria ja Japanin sotilasasiamies.

Kaimallani on ilmeisesti samanlaisia luonteenpiirteitä kuin Paavolla. Kun toukokuun alussa soitin hänelle Mikkeliin ja kerroin asiani, vastaanotto oli innostunut.

”Olisin hyvin iloinen, jos sukumme kokoontumis- ja vapaa-ajanviettopaikasta tehtäisiin juttu Ky-

läniemi Newsiin. Haluatko haastatella minua Mikkelissä vai Kyläniemessä. Voisin tulla ensi viikolla käymään Kyläniemessä, vaikka olen aika kiireinen eläkeläinen.”

”Hän oli aikanaan Suomen nuorin everstiluutnantti”

Kun saavuin sovittuun aikaan Kyläniemeen, hän oli mökkitien päässä vastassa. Kahvikupin ääressä kävimme läpi paikan historiaa. Hänellä oli mukana useita valokuva-albumeita, kuvateos paikasta ja läpärillä videoita tapahtumista kalamajalla.

Kutveleen kalamaja -niminen mökki valmistui vuonna 1934 Kutveleen kanavan länsilaidalle. Paavo Susitaival vietti perheineen vuosikymmenien ajan kesät Kyläniemessä. Viime vuosina kesäpaikka on ollut vähäisellä käytöllä, kun monilla suvun jäsenillä on omat mökit.

Kesäpaikkaan on rakennettu kaikkiaan viisi mökkiä, kaksi aittaa, savusauna ja jatkuvalämmitteinen

sauna. Kiinteistöt ovat perikunnan hallinnassa ja käytössä.

”Paavo oli värikäs ja kiistelty henkilö, joka osallistui vapaussotaan sekä talvi- että jatkosotaan. Hän oli taitava ja arvostettu sotilas, joka aikanaan oli maamme nuorin everstiluutnantti. Hän oli vapaus- ja talvisodan soturi, kun osallistui Karjalalan kannaksella vapaustaisteluihin ja Raateentien torjuntavoittoon.”

Hän oli mukana jääkäri- ja Lapuanliikkeessä, osallistui Mäntsälän kapinaan sekä oli Isänmaallisen kansanliikkeen IKL:n johtohahmoja. Paavon isä Ruokolahden kunnanlääkäri Ossi Siven kuului jääkäriliikkeen perustajiin. Hän joutui pakenemaan Saksaan ja toimi jääkärijoukon ylilääkärinä.

”Paavo oli Suomen tunnetuimpia oikeistoradikaaleja”

”Paavo oli 1930-luvulla Suomen tunnetuimpia oikeistoradikaaleja, josta nykyinen puolustusministeri Jussi Niinistö on tehnyt väitöskirjan.”

Paavon radikaalisuus johti siihen, että hänet tuomittiin vankilaan ja erotettiin armeijasta. Vuonna 1939 hänet valittiin Viipurin vaalipiiristä eduskuntaan, mutta kansanedustajan työ jäi sodan takia lyhyeksi.

”Hän ehti istua eduskunnassa vain puolisen vuotta. Tällöin hän sanoi, että hän lähtee sellaisiin hommiin, johon hänet on koulutettu eli sotimaan. Aluksi hän toimi ryhmä Suden komentajana Suomussalmella.”

Tällöin kenraalimajuri Hjalmar Siilasvuo toimi Suomussalmen-Raateen alueella divisioonan komentajana. Tämä joukko-osasto sai legendaarisen maineen tuhotessaan kaksi neuvostoliittolaista divisioonaa ja motitti kolmannen neuvostoliittolaisen divisioonan Suomussalmella.”

”Jatkosodassa Paavo toimi Värsilässä ja Suojärvellä rykmentin komentajana. Sitten hänellä tuli erimielisyyksiä viidennen divisioonan komentaja kenraalimajuri Kaarlo ”Kylmä-Kalle” Heiskasen kanssa.

”Heiskanen oli vähemmän pidetty komentaja sodan aikana, mutta nousi myöhemmin puolustusvo-

main komentajaksi ja jalkaväenkenraaliksi. Paavo joutui kiistojen takia siirtymään Äänislinnan varuskunnan päälliköksi. Hänet laitettiin eläkkeelle sodan jälkeen.”

Eläkepäivillään hän keskittyi kirjoittamiseen. Sotakirjoja ja muistelmia sekä historiikkeja syntyi yli 20 kappaletta. Hän toimi jonkin aikaa myös äidinkielen opettajana.

Kutveleen kalamajan historia on varsin mielenkiintoinen. Paikan hankinnan juuret juontavat Imatran valtionhotelliin.

”Zittingit ostivat Kutveleen rappiotilan pienessä hiprakassa ”

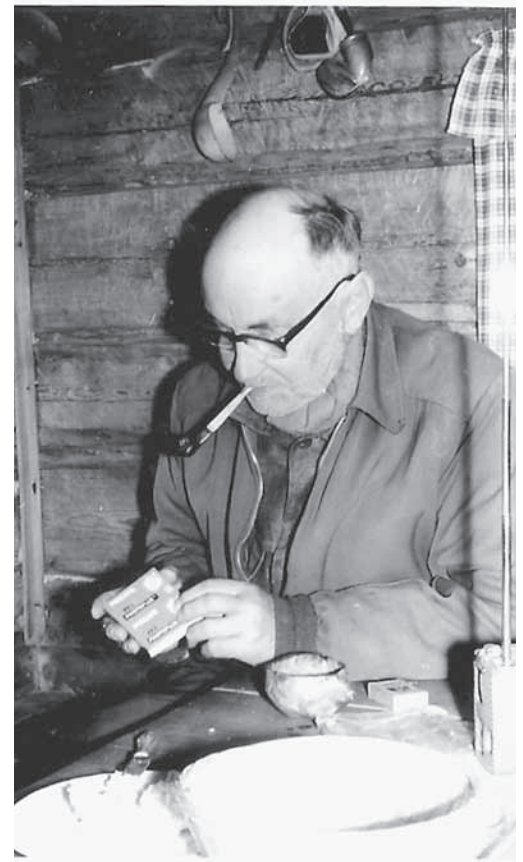
”Paavon Elna-vaimon (o.s. Zitting) lakimiesveljet Eino ja Emil Zitting, joilla oli lakiasiaintomisto valtionhotellia vastapäätä, viettivät vuonna 1920-luvun alussa kosteaa iltaa valtionhotellin ravintolassa. Pienessä hiprakassa veljekset päättivät ostaa näkemättä heille tarjotun noin kymmenen hehtaarin suuruisen Pikku Saimaa-nimisen rappiotilan Kutveleen kanavan itälaidalta.”

Juristiveljekset siirättivät paikalle vanhan maalaistalon ja rakenuttivat siitä tilan maille ison huvilan Kutveleen kanavan itälaidalle. Toisen veljeksen poika, jolla oli kirjakauppa Imatralla, joutui rahapulassa myymään mökin. Tällä hetkellä mökki on venäläisten omistuksessa.

Susitapalet viettivät paljon aikaaan Zittingien huvilalla. Tällöin syntyi kiinnostus omasta mökistä. Sopiva tontti löytyikin kanavan länsilaidalta. Myyjänä oli Antti Viuhkonen, joka oli suuri maanomistaja Kyläniemessä.

”Kalamaja rakennettiin Kyläniemestä ostetusta vanhasta hirsiaitasta. Paavo rahoitti aitan rakentamisen vakuutusyhtiö Salaman lainalla ja IKL:n avustuksella. Paavon vaimo Elna seurasi rakennustöiden edistymistä, kun isäntä itse joutui kruunun leipiin.”

Martin ikimuistoisin ja samalla järkyttävin kesäkokemus Kyläniemestä on vuodelta 1972, jolloin hirmumyrsky pyyhkäisi Kaakkois-Suomen ylitse.

• **ISÄNMAALLINEN MIES.** Everstiluutnantti Paavo Susitaiva oli ennen sotia maamme tunnetuimpia oikeistoradikaaleja. Hän oli samalla arvostettu ja taitava sotilaskomentaja.

• **UUDEN RAKENTAJAT HÄVITTÄVÄT KAUNEUSARVOT.** Tältä näytti Kutveleen kanava ennen vuotta 1949, jolloin majakka poistettiin ja aallonmurtajat hävitettiin.

lprint

**PALVELEVA
LÄHIPAINO**

www.lprint.fi

”Myrskytuuli heitti mökin katon männikköön”

”Seisoin kalamajan rannalla, kun kaakosta alkoi puhalttaa kovaa. Ihmettelimme, kun mökin katto alkoi kohota. Sidoimme kurkikirren terassilla olevaan etuparruun. Myrskytuuli yltyi niin kovaksi, että mökin katto lensi takarinteeseen ja tontilla olevista puista kaatui melkoinen määrä.”

Heillä oli onnea onnettomuudessa. Kukaan ei loukkaantunut, vaikka kattonsa menettäneessä mökissä oli viisi henkeä. Sen sijaan Håkan Susitaival pelästyivät niin kovasti, että sai lievän sydänkohtauksen.

”Toinen vakava onnettomuus sattui vuonna 1966, jolloin perämoottorilla kulkeva huonokuntoinen lossi upposi Saimaaseen. Samalla pohjaan vajosi puutavaralastissa ollut kuorma-auto. Kuski oli auton kyydissä, mutta onneksi ehti pelastua. Uppoamisen syynä oli joko liika paino tai vuoto lossin pohjassa.”

Ikimuistoisia Martin mukaan ovat kalastus- ja melontareissut. Paavo oli erityisen innokas kalamies. Verkot olivat Saimaassa keväästä syksyyn, kun Paavo vietti koko kesän mökillä.

”1950- ja 1960-luvulla saimme hyvin kalaa. Eri-tyisen hyvin tuli kuhaa, mutta välillä verkkoihin jäi haukia ja lohtakin. Kalaa tuli tällöin niin hyvin, että osan luovutimme tuttaville, naapureille tai matkustajalaivan emännälle. Muikkuverkkoja emme pitäneet lainkaan. Melonta- ja purjehdusretkillä kaikki lähialueen saaret tulivat tutuiksi.”

Paavo oli hänen mukaansa kova touhuamaan ja halusi ilmeisesti opettaa jälkikasvulleen käytännön taitoja.

”Paavo oli vihainen kun hävitimme hänen työkalujaan”

”Hän oli kova puhumaan ja kertomaan sotajuttuja. Toisaalta olimme hänelle kuin käsikassaroita. Jouduimme auttamaan häntä laiturien laitossa, saunan lämmityksessä ja pihatöissä. Hän opetti meitä nikkaroimaan, mutta oli sitten vihainen, kun hävitimme työkaluja.”

Martti muistaa, että juhliissa ja tapaamisissa miehet puhuivat sota- tai oikeusjutuista.

”Paavon lisäksi isäni Håkan Susitaival oli sotilas, kun hän oli käynyt kadettikoulun, mutta suoritti myöhemmin oikeustutkinnon. Ehkä eniten puhuttiin lakiasioista, kun Zittingien puolella oli tuomareita ja äitini Hilka Helle ja hänen isänsä Arvo Helle olivat juristeja.”

Tieyhteydet Kyläniemeen olivat vielä 1950-luvulla kehnot, mutta se ei Martin mukaan haitannut ruokahuoltoa mökillä. Tiet olivat tällöin Kyläniemessä ja Ruokolahden puolella lähinnä kärrypolkuja.

”Kalaa syötiin monessa muodossa, mutta Ruokolahden puolella lähellä kanavaa oli melko hyvin varustettu Almin kauppa. Kauppa sai lisää tavaraa lähes joka päivä, kun vuorolaivat pysähtyivät kaupan laituriin. Almeilla oli lehtiä ja kävimme kannulla hakemassa tinkimaitoa. Vanha kauppias Alm oli aika varakas, sillä hänellä oli 30-luvulla oma teräshöyry.”

Kutveleen kanavaa levennettiin turhaan

Martti Susitaival on tutkinut Kutveleen kanavan nimen alkuperää ja historiaa. Hänellä on piirroksia ja karttoja kanavan eri rakennusvaiheista. Nimi juontuu hänen mielestään siitä, että vesistöjen välisiä kannaksia kutsuttiin aikaan kutveleeksi tai ketveleeksi, jos niiden yli vedettiin veneitä.

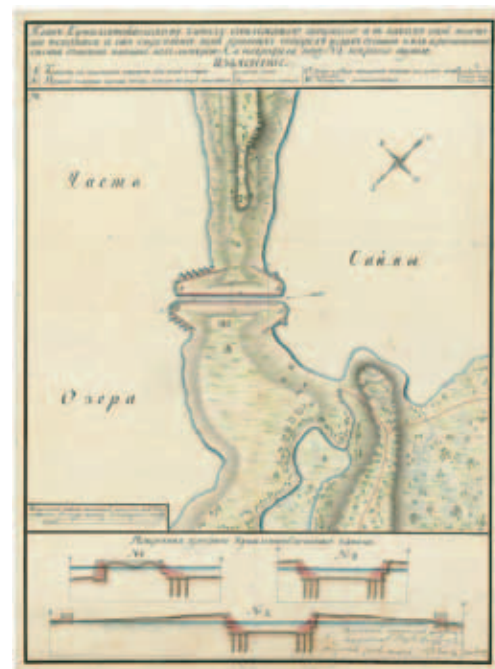
”Kutveleen kanavan rakennettiin 1790-luvulla kenraali Aleksandr Suvorovin johdolla, mutta Venäjän vallan aikana se liettyi niin pahoin, että sen läpi pääsi vain soutuveneellä. Vuonna 1905 kanava ruopattiin, jolloin sen läpi pääsivät höyrylaivat, mutta eivät tukkilautat. Kanavan reunat kivettiin taidokkaasti ja rakennettiin hienot graniittiset aallonmurjat kanavan molemmin puolin.”

”Vuonna 1949 kanavaa levennettiin merkittävästi, jonka jälkeen kahdeksan nipun lautat pääsivät kanavan läpi. Samalla tehtiin johteet eli puomikaiteet, joihin tukkilautat jäivät helposti tuulella kiinni. Hinaajien oli vaikea ajaa Kutveleen kanavan läpi, kun väylä on mutkainen. Tonttimme oli ihan hyrskyn myrskyn ja puutarha oli ihan pilalla, kun kanavan levennys vuonna 1949 otettiin meidän tontista.”

”Enso-Gutzeitin uittopäällikkö Yrjö Roitto keksi 1970-luvulla, että on siirryttävä kymmenen nipun tukkilauttoihin. Hän sai päättäjät myöntämään 15 miljoonan määrärahan uuteen kanavan levennykseen. Se oli hukkaan heitettyä rahaa, sillä uittotoiminta loppui lähes kokonaan. Levennys tehtiin vaihteeksi kanavan itäpuolelle ja samalla kanavan laidan hieno kiiveys itäilaidalla tuhottiin ja valkoinen majakka poistettiin.”

Kutveleen kanavaliikenne oli 1950-luvulla varsin vilkasta, mutta hiljeni selvästi seuraavalla vuosikymmenellä, kun Saimaan Höyrylaiva Osakeyhtiö meni konkurssiin ja puutavaralauttojen hinaaminen väheni.

”Muistan, miten vilkasta laivaliikenne oli 1950-luvulla. Päivittäin kanavan läpi meni useita vuorolaivoja, risteilyaluksia sekä lukuisia puutavaralauttoja

• **SUUNNITELMIA RIITTÄÄ.** Kutveleen kanavan kehittämisestä on ollut monta suunnitelmaa ja karttapiirrosta. Tässä yksi vanhimmista.

Diplomi-insinööri Martti Susitaival

Syntymäaika ja paikka: 15.9.1949 Lappeenrannan Linnoituksen synnytyssairaalassa.

Perhesuhteet: edesmennyt vaimo musiikinopettaja Eija Pajunen ja kolme lasta, isä hovioikeudenneuvos Håkan, puoliso varatuomari Hilka Helle, isoisä everstiluutnantti Paavo Susitaival (ent. Siven), puoliso Elna Zitting.

Koulutus: diplomi-insinööri Teknillisestä korkeakoulusta Otaniemestä.

Ura: harjoittelijana Kaukaan tehtailla, 18 vuotta Posti- ja lennätinlaitoksen palveluksessa Mikkelissä, eläkeikään asti Mikkelin teknillisen opilaitoksen ja Mikkelin Amattikorkeakoulun yliopettajana.

Asunnot: Omakotitalo Mikkelissä, vapaa-ajansunto Varkaudessa Haukiveden rannalla.

Harrastukset: puuveneily, radioamatöörtoiminta, kuorolaulu ja historiikkien kirjoittaminen.

TMI SAMI TELLA

SAMI TELLA

PUH. 045 6399 283

SIRKKELISAHAUS

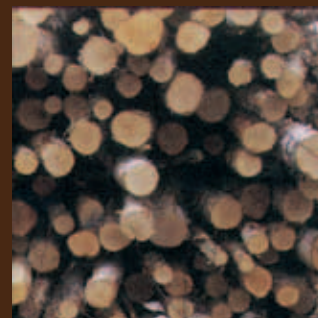
SAHATAVARAN MYYNTI

HÖYLÄTAVARAN MYYNTI

POLTTOPUUN MYYNTI

LEHTIKUUSILAUTAA

LISTOJA JA PANELEITA

KILJUSEN SAHA
RUOKOLAHDEN INKILÄNMÄKI

KESÄN AUKIOLOAJAT

KUNNANVIRASTO

on suljettu 4. – 24.7.2016

KIRJASTO ON AUKI KESÄLLÄ:

6.6. – 14.8.2016:

ma-to klo 12-19, pe klo 9-16, la suljettu

RÖYTYN KOTISEUTUTALO

on avoinna 6.6. – 14.8.2016:

su-pe klo 11-17, la klo 11-15,
24.6. klo 11-15,
25.-26.6. klo 11-17

JÄTEASEMAN AUKIOLOAJAT

1.5. – 31.10.2016:

ti ja to klo 12-18, la klo 12-14,
25.6. suljettu

POIMINTOJA KESÄN TAPAHTUMISTA

AVOIMET KYLÄT –TAPAHTUMA

11.6.2016

klo 11-15 Röytyn pihapiirissä

JUHANNUSKOKKO 24.6.2016 klo 20

Kirkkorannassa

TAIPALSAARI -PÄIVÄT

1. – 3.7.2016: pe 1.7. nuorten ilta,
la 2.7. koko perheen liikuntapäivä ja
su 3.7. perinnepäivä Röytyssä.
Ohjelma kokonaisuudessaan:
www.taipalsaari.fi/fi/taipalsaari-paivat

PIENVENESOUDUT

3.7.2016 Kirkkorannassa

RANTAKALAILTA

12.8.2016 klo 18 Kirkkorannassa

Katso tarkemmat tiedot näistä ja muista kesän tapahtumista osoitteessa www.taipalsaari.fi

Markku Törrösen talvikalastus päättyi hurjaan onnettomuuteen:

Nuotta vetokoneineen ja mönkijä vajosivat Saimaaseen

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

• **KEVÄTJÄÄ YLLÄTTI.** Markku Törrönen on kokenut kalastaja, mutta virtaukset Saimaalla ovat arvaamattomia.

Talvikalastus on vaarallista puuhaa. Sen sai ammattikalastaja Markku Törrönen apureineen karvaasti kokea huhtikuun alussa. Saimaan jää petti nuottakunnan alla. Nuotta vetokoneineen ja mönkijä painuivat Saimaan pohjaan. Samalla kaksi nuottakunnan jäsentä vajosi jäihin, mutta heidät saatiin pelastettua.

Markku ihmettelee jään pettämisen syytä, eikä tiedä varmaa syytä hurjaan onnettomuuteen.

”Edellisellä nuottauskerralla jää vaikutti vielä ihan kestävältä. Saattaa olla, että Saimaan poikkeusjuoksumus on heikentänyt jäitä normaalia enemmän. Olen kuitenkin tyytyväinen, ettei kukaan hukkunut.”

Nuotta vetokoneineen, mönkijä peräkärryineen ja saalissammiot nostettiin ylös Saimaasta pelastuslaitoksen sukeltajien avustuksella. Koneetkin saatiin korjattua.

Leudon talven takia Törrösen nuottaus jäi viime talvena poikkeuksellisen lyhyeksi. He aloittivat nuottauksen tammikuun lopussa ja päättivät 4. huhtikuuta eli onnettomuuden jälkeen.

”Muikkusaaliit olivat talvella keskinkertaisia, mutta muikut olivat isokokoisia. Lähivuodet ovat jälleen epävarmoja. Viime kesän poikastuotanto epäonnistui pahoin. Ilmeisesti viime kesän takia muikunpoikaset eivät saaneet riittävästi ruokaa ja kuolivat nälkään.

TRANSSINKKO OY

Höyläkatu 2
53500 Lappeenranta

Luukkokset rakentavat mökkejä, tekevät maansiirtotöitä ja polttopuita Monialayrittäjä on ympäri vuoden täystyöllistetty

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

• RANGAT KLAPEIKSI.

Pekka Luukkonen pilkkoo puut uudessa varasto- ja konehallissa. Isolla maansiirtokoneella hän siirtää puut ulos kuivamaan.

Suuryrityksissä vannotaan keskittymisen nimiin. Käytännössä tämä tarkoittaa, että heikosti tuottavat yksiköt saneerataan tai lopetetaan kokonaan. Mutta pienissä ja keskisuurissa yrityksissä asia on usein toisin. Yhteen tuotteeseen tai palveluun tukeutuminen ei takaa tasaista tulovirtaa, eikä ympärivuotista täystyöllisyyttä. Tiukka erikoistuminen on suuri riski, jos markkinat muuttuvat.

Tämän huomasi monialayrittäjä, Ruokolahden Metsä- ja Rakennuspalvelu Ky:n äänetön yhtiömies **Pekka Luukkonen**, jonka palveluja moni kyläniemeläinen käyttää.

Alunperin hän oli maatalousyrittäjä, jonka päätuotantosuunta oli maidontuotanto. 1980-luvulla hän alkoi hankkia lisätuloja polttopuukaupalla. Ensin asiakkaina olivat mökkiläiset ja pienkiinteistöjen omistajat, mutta maineen kasvaessa asiakkaina tulivat kunnalliset laitokset ja kiinteistöyhtiöt.

”Idea polttopuukaupan aloittamisesta tuli tavallaan asiakkailta. Kun valmiiksi pilkotusta kuivasta polttopuusta ilmeni pulaa, ajattelin, että sitä toimintaa kannattaa laajentaa.

”Parhaimmillaan 2000-luvun alussa valmistimme 8-10 rekkalastillista polttopuita. En halua kehua, mutta yhteen aikaan olimme alueen johtava polttopuun toimittaja, kun meillä oli tavaraa kevättälvelläkin.”

Viime vuosina yrityksen polttopuukauppa on supistunut, kun rinnalle on tullut muuta toimintaa. Toisaalta tarjonta ja kilpailu alalla on voimakkaasti lisääntynyt. Toimintaa on sopeutettu kysynnän mukaan.

Luukkokset ovat koko ajan käyttäneet ilmakeivästä taivasalla. Keväällä pilkottu puu kuivaa hyvin auringossa ja siirretään heinäkuussa sisävarastoon, jolloin se on myyntikuntoista talvella.

”Valtaosa haluaa koivuklapeja”

Alussa Luukkokset valmistivat halkojakin, mutta nykyisin ihmiset ovat niin mukavuudenhaluisia, että kaikki polttopuu on valmiiksi pilkottua. Pieni osa polttopuusta tulee tilan omasta metsästä. Valtaosan raaka-aineesta on toimittanut metsänhoitoyhdistys.

”Valtaosa asiakkaista haluaa koivuklapeja, mutta toisille kelpaa sekapuukin. Leppää menee erityisesti savusaunan lämmittäjille. Jotkut kyselivät savusaunaan koivuklapeja, joista olisi pitänyt tuohi kuoria pois, mutta niitä emme käyneet tekemään.”

Toiminnan laajentaminen kävi mahdolliseksi, kun perheen ainoa poika, Mika, tuli toimintaan mukaan. Mika oli kiinnostunut kone- ja rakennustöistä mutta myös karjanhoidosta. Isä ja poika alkoivat tehdä maan- ja talonrakennustöitä maidontuotannon ja polttopuukaupan ohessa.

”Tarkoitus oli rakentaa uusi navetta ja laajentaa voimakkaasti maidontuotantoa, kun Euroopan unionin investointituet vuosituhaten vaihteessa olivat varsin houkuttelevat. Tilalla oli 13 lypsylehmää ja parikymmentä lihanautaa. Suunnitelma kaatui, kun Mikalla puhkesi eläimistä johtuva paha allergia.”

”Haistoimme puumarkkinoiden muutoksen”

Kun samaan aikaan polttopuukauppa kävi hyvin, Luukkokset suunnittelivat polttopuukaupan kehittämistä. Tarkoitus oli rakentaa polttopuiden kuivatushalli, jollaiset tulivat tällöin muotiin. Siinä ritilöiden päälle olisi pystytetty kuplahalli. Ritilöiden alapuolelta olisi puhallettu ilmaa, jolloin polttopuut olisivat kuivaneet nopeasti.

Kalastusluvat

Etelä-Karjala

OSOITTEESSA www.kalaluvat-etelakarjala.fi

Luotettavasti kaikille Teille

Uskomatonta mutta totta:

Kyläniemessä on Suomen parhaat tietoliikenneyhteydet

Uuden valokuitukaapeliverkon ansiosta Kyläniemessä ovat peräti tuhannen megan tietoliikenneyhteydet. Kyläniemi lienee Suomessa harvoja alueita, joka on varautunut yhä vaativampaan tietoliikennetarjontaan.

Kyläniemen Valokuituosuuskunnan toimitusjohtaja **Tuomo Puhakainen** kertoo, että tuhannen megan tietoliikenneverkkoja on yleisesti käytössä Etelä-Koreassa ja Japanissa.

”Meidän internetoperaattorimme Blue Lake Communications Oy eli BLC-konserni pystyy tosiaan tarjoamaan näin tehokkaat tietoliikennepalvelut. Suorastaan uskomatonta on, että Kyläniemen Valokuituosuuskunnalla on tarjolla tuhannen me-

gan yhteydet 51 euron kuukausihintaan. Nykyaikaisen sadan megan verkonkin palvelu maksaa meillä tämän vuoden alusta lukien vain 26 euroa kuukaudessa.”

”Toinen uutinen on, että BLC ryhtyy laskuttamaan kuukausimaksut heinäkuun alusta lukien suoraan asiakkailta. Siinä yksinkertaistetaan prosessia, että täällä on vähemmän työtä. Me Valokuituosuuskunnassa olemme nyt enemmän verkkoyhtiö, joka huolehtii edullisista ja hyvistä palveluista. Lisäksi tv-palvelut meillä halpenivat kahdeksasta eurosta viiteen euroon. Meillä onkin ilmeisesti Suomen halvimmat hinnat”

Kyläniemen Valokuituosuuskunnalle normaalit kuukausimaksut ovat hieman halvemmat kuin Savi-
taipaleella ja Taipalsaarella toimivalla Saimaan Kuitu Oy:llä, jonka toimitusjohtajana Tuomo toimii. Tämä johtuu siitä, että Kyläniemessä on mukana paljon hallituksen jäsenten tekemää talkootyötä.

Tuomolla itsellään on jo tuhannen megan eli gigan yhteys käytössä, mutta yleisesti ottaen siitä ei ole vielä riittävästi hyötyä.

”Ennustan, että kymmenen vuoden päästä kaikki laitteet ovat gigaisia. Valitettavasti nykyiset laitteet eivät pysty hyödyntämään tätä supernopeutta ja -tehokkuutta. Lisäksi lähettävä palvelin on yleensä toistaiseksi liian huono. Koreassa ja Japanissa ovat jo tarjolla 8K:n telkkarit, jotka vaativat verkolta vähintään 120 megan nopeuden.”

Tuomo on pahoillaan, että Suomi on tietotekniikka- ja tietoliikennepalveluissa putoamassa muun maailman kerkasta.

”Emme voi enää ylpeillä korkeatasoisesta tietoyhteiskunnasta, kun jokin tukijalka pettää pahasti. Tästä malliesimerkkinä Nokian kännykkäbisneksen tuho ja valokuituverkon hidaskäynnäminen.”

Suomi on häneen mukaansa jäänyt Ruotsista pahasti jälkeen nopeiden tietoverkkojen rakentamisessa.

TERVETULOA ENSIMMÄISEN LUOKAN MATKALLE – VAIKKA MAAILMAN ÄÄRIIN!

Suorien yhteyksien operaattorinasi toimii BLC Telecom.

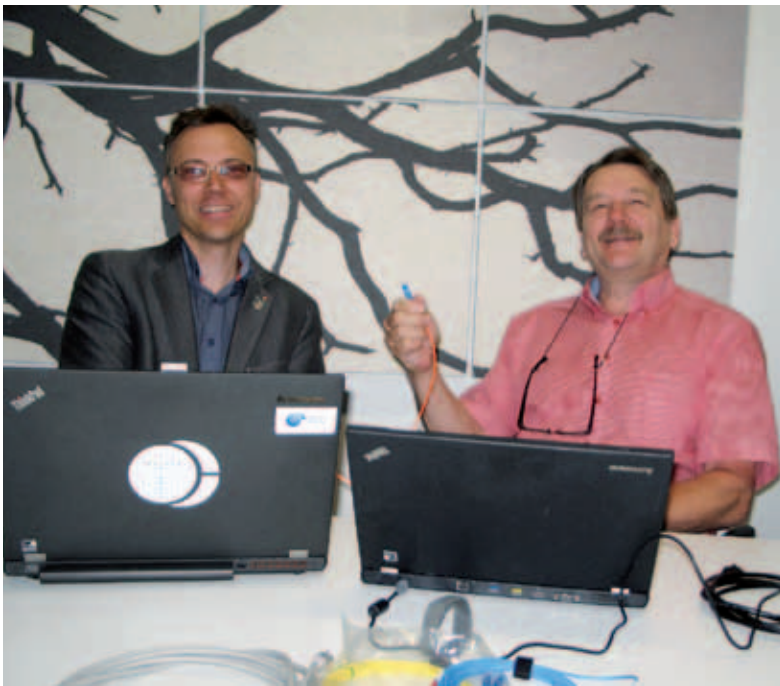
L O N D O N
N E W Y O R K
K Y L Ä N I E M I

Kyläniemestä Shanghaihin 0,2 sekunnissa? Vaikka ihan niin kiire ei aina olisikaan, hidasteleva netti on aikavaras, jota ei tarvitse sietää. Kiinteä laajakaista ei odotuta, vaan vapauttaa aikaasi. Se on suora yhteys maailmalle – ensimmäisessä luokassa. Nopea ja luotettava kiinteä nettiyhteys tuo kotiisi television viihdepalvelut sekä nykyaikaiset keinot viestiä ja seurata maailman tapahtumia.

Yksi yhteys, yksi kuukausimaksu ja riittävästi kaistaa koko perheen käyttöön.

BLC Telecom www.blctelecom.fi
Asiakaspalvelu puh. 015 577 5310.....ma-pe 9-16.....asiakaspalvelu@blc.fi

• **URAAUURTAVAA TYÖTÄ.** BLC-konsernin toimitusjohtaja Hannu Väänänen (vasemmella) ja Saimaan Kuitu Oy:n toimitusjohtaja Tuomo Puhakainen ovat tehneet tuloksellista yhteistyötä.

”Tietoverkkojen rakentamisessa olemme jälkijunassa”

”Maamme talouksista on tuoreiden tilastojen mukaan valokuituliittymien piirissä vain 3,9 prosenttia, kun vastaava luku Ruotsissa on 46 prosenttia. Ruotsissa valtio on rahoittanut määrätietoisesti valokuituverkon rakentamista.”

”Tehokkaiden valokuitutietoverkkojen rakentamislajuuudessa olemme maailmassa vasta 28 joukossa. Koreassa ja Japanissa on eniten maailmassa valokuituliittymiä, kolmantena on Ruotsi. Surullisinta on, että varsinkin yritykset kärsivät tästä eniten.”

Tuomo pelkää, että tilanteeseen ei ole odotettavissa paranemista. Ministeri Anne Berner linjasi äskettäin, että valtion tuki valokuituverkkojen rakentajille loppuu viimeistään vuonna 2019.

”Käytännössä se tarkoittaa, että verkkoja ei sen jälkeen rakenneta haja-asutusalueille. Verkkojen rakentaminen pitäisi nopeasti vilkastua markkinaehtoisesti eli ilman valtion tukea. Valitettavasti operaattoreilla ei ole ollut toistaiseksi siihen juuri kiinnostusta.”

Kyläniemen ja Savitaipaleen Paimensaaren valokuituverkkojen rakentamisen ja pitkälti Tuomon aktiivisuuden ansiosta valokuituverkkoa rakennetaan nyt Taipalsaaren ja Savitaipaleen alueelle.

”Valokuituyhteys kohottaa kiinteistön arvoa”

”Kyläniemen Valokuituosuuskunnan ensimmäinen toimintavuosi oli hyvä. Kaikki sujui suunnitelmien mukaan, josta yksi osoitus on käyttäjähintojen lasku. Osuuskunnalla ei ole taloudellisia, eikä toiminnallisia ongelmia. Vuoden kuluessa olemme saaneet kaksi uutta liittymää.”

Kyläniemen hyvä toiminnallinen tulos ja asema johtuu verkon kohtuullisista ja odotettua alhaisimmista kustannuksista. Valokuitukaapeli upotettiin maahan pääosin auraamalla, joka lyhensi rakennusaikataulua merkittävästi.

Kyläniemi on Tuomon mukaan sikäli erikoinen ja ainutlaatuinen seutukunta, jonka pitkien varressa kulkee kolme valokuitukaapelia eli osuuskunnan, Telian (entinen Telia-Sonera) ja puolustusvoimain.

”Verkkoomme on mahdollisuus liittyä jatkossakin. Hinta riippuu etäisyydestä runkoverkosta. Yhä useampi kuluttaja on kiinnostunut valokuituverkkoliittymästä, koska se parantaa tietoliikenneyhteyksiä sekä kiinteistön arvoa. Esimerkiksi Saimaanharjulla on myyty äskettäin kolme omakotitaloa pitkälti sen ansiosta, että taloissa on kuituliittymä.”

”Ydinjäteluolia ei ole suunnitteilla” Posiva porasi Kyläniemen kallioihin syviä reikiä

• **Kovaa kalliota.** Kairaaja Ari Jokitalo (vas.) ja apukairaaja Jaakko Witicki kairasivat toista reikää Lehtiniemenlahden rannalla toukokuun lopussa. Tällöin poraus oli edennyt 326 metrin syvyyteen.

Taipalsaaren Kyläniemen kallioperään ei suunnitella ydinjätteiden sijoittamista.

Suomen nykyiset ydinjätteet tullaan loppusijoittamaan Olkiluotoon Eurajoelle, eikä tällä tutkimuksella ole tarkoitus tutkia Kyläniemen soveltuvuutta loppusijoituspaikaksi, vakuutetaan Posiva Oy:stä.

Viime kesänä yritys ilmoitti lehtikuulutuksella aloittavansa poraukset Kyläniemessä. Kuulutus herätti suurta hämmennystä ja pelkoa Kyläniemessä.

”Ei kai tänne suunnitella ydinjätteiden sijoituspaikkaa”, ihmiset pohtivat.

Tarkempi tieto poraussuunnitelmasta välitettiin Kyläniemen osakaskunnalle syyskuussa, mutta vain harvat saivat kuulla kirjelmästä.

Alunperin Posivassa kuviteltiin, että asia hoituu meluilmoituksen yhteydessä Lappeenrannan ympäristötoimen kautta, mutta näin asia ei kuitenkaan ollut.

Tarkempi tieto poraussuunnitelmasta välitettiin Kyläniemen osakaskunnalle syyskuussa, mutta vain harvat saivat kuulla kirjelmästä.

Siinä todettiin, että Posiva on aloittamassa Kyläniemen Lehtiniemessä ja Lehtiniemen lahden syvien kairareikien kairauksen.

”Tarkoituksena on selvittää jäätikön sulamisvesien tunkeutumista pohjavesikiertoon Kyläniemen alueella, jossa mannerjäätien tiedetään pysähtyneen sulamisvaiheessa noin 700 vuodeksi paikalleen ja syöttäneen jäätikön sulamisvesiä kalliopohjavesiin.”

”Tutkimus toimii vertailevana tutkimuksena tilanteelle, jossa tulevaisuuden jääkaudella jäätien sulamisvaiheessa, jolloin sulaveden määrä on runsasta, jäätien reuna jää Olkiluodon lähistölle sadoiksi vuosiksi.”

”Olemme tutkineet mannerjäätikön vaikutusta kalliopohjavesikiertoon Grönlandissa vuodesta 2008 alkaen, ja Kyläniemen alueella tapahtuva tutkimus tuo tarpeellista lisätietoa jääkauden jälkeisistä ajoista 10. 000 vuoden aikaskaalassa.”

Posivan tutkimuspäällikkö Anne Kontula kertoi sanomalehti Etelä-Saimaan mukaan, että Kyläniemi valittiin tutkimuspaikaksi historiansa vuoksi, kun alue sijaitsee jääkauden lopulla muodostuneella Salpausselällä.

Kyläniemeen porataan kolme 700-1000 metriä syvää reikää. Kairaukset alkoivat viime vuoden lopulla ja ne päättyvät elokuuhun mennessä. Rei’istä otetaan vesinäytteitä 3-4 vuoden ajan.

Vesinäytteiden otolla selvitetään, miten syvälle jäätikön sulamisvedet ovat pohjavesikiertoon valuneet. Tieto vaikuttaa loppusijoituspaikan materiaalivalintoihin.

Olkiluodossa ydinjätteet sijoitetaan 420 metrin syvyyteen. Käytetyt ydinjätteet on kapseloitu kuparikapseliin, joka ympäröidään bentoniittisaveen. Jos sulamisvesiä on kulkeutunut syvälle kallioperään, saveen koostumusta on muokattava.

Posiva hoitaa Teollisuuden Voiman ja Fortumin ydinjätteen loppusijoituksen Olkiluotoon. Toistaiseksi on vielä epäselvää, mihin sijoitetaan aikanaan Fennovoiman käytetyt ydinpoltoaineet.

Muikkuverkoilla saa uudella rajoituskaudella kalastaa

Teksti ja kuva: Martti Hytti

Verkkokalastuskielto jatkuu Kyläniemen vesialueilla

Verkoilla pyynti on kiellettyä Kyläniemen osakaskunnan vesialueilla huhtikuun 15. päivästä kesäkuun 30. päivään saakka seuraavan viiden vuoden ajan. Osakaskunnan kevätkokous päätti lähes yksimielisesti suostua Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen sopimusehdotukseen kalastuksen rajoittamisesta keväisin Saimaannorpan suojelemiseksi.

Yksi osakaskunnan jäsen ehdotti sopimuksen hylkäämistä ja verkkopyyntirajoitusten poistamista, mutta esitys ei saanut kannatusta. Osakaskunnan hoitokunnan puheenjohtaja kalastaja **Jari Häkkinen** vakuutti, että sopimusehdot kannattaa niellä, vaikka ne tuntuvatkin osin kohtuuttomilta.

Ympäristöjärjestöt ovat olleet puolestaan tyytymättömiä kalastusrajoitusten laajuuteen. Järjestöt ovat vaatineet verkkokalastuskiellon ulottamista heinäkuulle tai jopa ympärivuotiseksi, jotta norppapoikasten verkkokuolleisuus vähenisi.

”Pohjois-Savon ELY-keskuksen ja ympäristöhallinnon edustajat ilmoittivat, että jos hylkäämme sopimuksen kielto astuu silti voimaan, eivätkä osakaskunta ja kalastajat saa lainkaan häittakorvauksia.”

Ympäristöjärjestöt ja niiden edustajat ovat puolestaan olleet tyytymättömiä kalastusrajoitusten laajuuteen. Ne ovat vaatineet verkkokalastuskiellon ulottamista heinäkuulle ja eräät jopa ympärivuotiseksi, jotta norppapoikasten verkkokuolleisuus vähenisi.

Toistaiseksi kuuttien verkkokuolemat ovat olleet vähäisiä eteläisellä Saimaalla. Esimerkiksi Kyläniemen osakaskunnan vesialueella on vain yksi norppa kuollut lailliseen verkkoon edellisellä viisivuotiskaudella. On myös huomattavaa, että Kyläniemen osakaskunnan vesialue on eteläisen Saimaan osakaskuntien vesialueista laajin eli 15.000 hehtaaria.

Osakaskunta on saanut edellisellä viisivuotisella sopimuskaudelta vuosittain noin 22.000 euroa häittakorvausta, joka on käytetty pääosin kalanpoikasten istutuksiin. Ammattikalastajat ovat saaneet korvauksia tulonmenetyksistä, mutta korvaukset eivät ole vastanneet ansiotason laskua.

Sopimusmääräyksiin tuli edellisiin kausiin se muutos, että rajoitusaikana saa kalastaa muikkuverkoilla. Koko Saimaan osalta rajoitusten määrä lisääntyi merkittävästi. Verkkopyynnin kieltoalueet laajenevat tuntuvasti kun yhä useampi osakaskunta joutuu rajoittamaan verkkopyyntiä

Rajoitusten pääpiirteet

Verkkokalastuksen rajoittamissopimukseen on tällä kertaa liitetty pyydystyyppiasetus, joka oli aiemmin erillisenä määräyksenä. Sopimuksen mukaan osakaskunnan alueella kiellettiin verkko, jonka liina on tehty monisäikeisestä tai -kuituisesta langasta (multifiililanka), solmuväliltään alle 60 millimetrin verk-

• OSAKASKUNNAN KILPAILUTOIMINTA.

Kyläniemen osakaskunnan jokavuotisiin tapahtumiin kuuluvat pilkkipailut ja onkkipailut Lauritsalan Erä-Miehiä vastaan.

ko, jonka liina on tehty 0,17 millimetriä paksummasta yksisäikeisestä langasta (monofiililanka), solmuväliltään 60 millimetrin tai sitä suurempi verkko, jonka liina on tehty 0,20 millimetriä paksummasta yksisäikeisestä langasta sekä riimuverkko.

Lisäksi kiellettyjä ovat pitkäsiima ja muu koukku-pyydys, jossa käytetään syöttinä kalaa tai kalanpalaa. Pannassa ovat rysä, paunetti tai muu vastaava pyydys, jonka solmuväli on yli 55 millimetriä ja joka ei ole päältä avoin.

Kiellettyjen listalla ovat lisäksi katiska, merta tai päältä suljettu rysä, jonka nieluun voi muodostua aukko, joka on leveydeltään suurempi kuin 150 millimetriä.

Pyydyksiä ja kalastustapoja tarkoitettujen rajoitukset eivät koske onkimista, pilkkimistä ja uistelua, vaikka niitä harjoitettaisiin kalasyöttiä käyttäen. Sallittuja ovat lisäksi solmuväliltään alle 22 millimetriä olevat muikkuverkot.

Muikku- ja kuhakanta on kohtalainen

Kevätkokouksessa hyväksyttiin viime vuoden toiminta- ja tilikertomukset. Toimintakertomuksesta ilmeni, että osakaskunnan alueelle istutettiin 2700 kolmivuotista järvitaimen poikasta, 1050 kiloa kaksivuotisia kirjolohtia, 900 kiloa kolmivuotisia järvitaimenia, 900 kolmivuotista järvitaimenta, 876 kaksivuotista kirjolohta sekä 292 kirjolohta.

Toimintakertomuksessa kerrottiin, että osakaskunnan alueen järvitaimen-, muikku-, kuha- ja makedanta on kohtalainen. Sen sijaan nieriä- ja järvilohikanta on heikko. Ahvenkanta on sen sijaan runsas.

Hoitokunnan toimihenkilöt ovat Jari Häkkinen puheenjohtajana, **Matti Jousinen** rahastonhoitajana, **Esa Rikkinen** sihteerinä sekä jäseninä **Aimo Rikkinen**, **Janne Suikka** ja **Kari Hatakka**.

Kyläniemen osakaskunnan luvanmyynti 2016

VIEHELUPA 30 € (vuosilupa)
Lupa sisältää 6 viehettä/vene
(huom. lupia ei voi yhdistää)

VERKKOLUPA 20 € (vuosilupa)
Lupa sisältää 3 pyydysmerkkiä
(esim. 3 verkkoa max. pituus 30 m tai 3 katiskaa)

RAVUSTUS

Rapumerkkien hinta 2 €/merta/koko kausi (minimimaksu 5 merrasta)
osakkaat 1 €/kpl

VERKKOKALASTUSKIELTO 15.4. – 30.6.2016 NORPPASUOJELUNTAKIA.

Kalastuslupia osakkaille: Esa Rikkinen

Muut: Urheiluliike Kisa Imatra, Karkkipuoti Lauritsala, Urheilu-Koskimies Lappeenranta, Kari Väisänen Ruokolahti

Uuden kalastuslain- ja asetuksen vaikutukset vapaa-ajan kalastukseen

Uusi kalastuslaki yksinkertaistaa valtion kalastuslupajärjestelmää, mutta kalastuksen säätely kasvaa sekä kalastusasetuksen että saimaannorpan suojelemiseksi tehtyjen sopimusten myötä Saimaalla.

Kalastuksenhoitomaksussa yhdistyvät aiemmat kalastuksenhoitomaksu ja läänikohtainen viehelupa. **Kalastonhoitomaksu oikeuttaa kalastamaan yhdellä vavalla** kaikkialla Suomessa lukuun ottamatta vaelluskalavesistöjen koski- ja virta-alueita, kalastuskieltoalueita, erityiskohteita ja Ahvenanmaata. Kalastonhoitomaksun maksavat kaikki 18 – 64-vuotiaat kalastajat, jotka harjoittavat muuta kalastusta kuin ongintaa ja pilkintää. Maksun suuruus on 39 euroa/vuosi, 12 euroa/viikko ja 5 euroa/vuorokausi. Kalastonhoitomaksun voi maksaa verkossa **Eräluvat.fi -sivujen kautta**, soittamalla Metsähallituksen maksuttomaan palvelunumeroon 020 69 2424, Metsähallituksen luontokeskuksissa ja **R-kioskeissa**. **Pyydyskalastukseen** kuten verkko- ja katiskapyyntiin, kalastukseen usealla vavalla sekä ravukseen tarvitaan kalastohoitomaksun lisäksi aina vesialueen omistajan lupa. Onkiminen ja pilkkiminen ovat maksuttomia yleiskalastusoikeuksia, joihin ei tarvita lupaa.

Kalastusasetuksessa säädellään kalastusta Saimaalla eri kalalajien rauhoituksilla, pyyntimitoilla ja saaliskiintiöillä alla olevan taulukon mukaisesti:

KALALAJI	RAUHOITUSAIKA	PYYNTIMITAT	SAALISKIINTIÖT
Rasvaevällinen taimen	Täysrauhoitus	-	-
Rasvaevätön taimen	Ei rauhoitusta	vähintään 50 cm	-
Rasvaevällinen järvilohi	Täysrauhoitus	-	-
Rasvaevätön järvilohi	1.6. – 31.8.	vähintään 60 cm	1 kala/kalastaja/vrk
Nieriä	Täysrauhoitus Puumalansalmi-Vuoksenniska	-	-
Harjus	1.4. – 31.5.	vähintään 35 m	-
Kuha	Ei rauhoitusta	vähintään 42 cm	-
Jokirapu, täplärapu, kapeasaksirapu	1.11. – 21.7. klo 12	-	-

Saimaata koskee myös Vuoksen vesistön kalastuskielto (KA 15 §), jonka mukaan **kalastus kohojen avulla pinnan läheisyyteen tai väliveteen asetetulla kalatäkyisellä koukkupyydyksellä on kielletty. Uistelu on sallittu pyyntimuoto.**

Lisäksi kalastuslaissa (KL 49 §) **verkkopyyntiä on rajoitettu enintään 240 metriin per vene- tai pyyntikunta.**

Kalastusasetuksessa säädetyt rajoitukset, rauhoitukset, pyyntimitat antavat suojaa uhanalaisille kalalajeille ja varmistavat kalojen luontaista lisääntymistä.

Kyläniemen osakaskunta on **jatkanut sopimusta kalastuksen rajoittamisesta saimaannorpan suojelemiseksi**. Sopimus käsittää osakaskunnan vesialueella sekä keväisen verkkokalastusrajoituksen että aikaisemmin asetuksessa olevat muut pyydystekniset rajoitukset. Alla olevaan taulukkoon on kerätty sopimuksen vaikutukset pyydyskalastukseen:

PYYDYS	TARKENNUS	KIELLETTY AIKA
Verkot	Ei muikkuverkot (alle 22 mm)	15.4. – 30.6.
Riimuverkot	-	Koko vuosi
Verkot	Liina monisäikeinen-/kuituinen lanka	Koko vuosi
Verkot	Solmuväli 60 mm ja suurempi	Koko vuosi
	Liina 0,20 mm paksumpi yksisäikeinenlanka	
Verkot	Solmuväli alle 60 mm	Koko vuosi
	Liina 0,17 mm paksumpi yksisäikeinen lanka	
Rysä	Päältä suljettu	Koko vuosi
Rysä	Päältä avoin Solmuväli yli 55 mm	Koko vuosi
Muu rysää vastaava seisova pyydys	Solmuväli yli 55 mm	Koko vuosi
Katiska tai merta	Nielu leveydeltään tai venytet-tynä yli 150 mm	Koko vuosi

Edellä mainitun sopimuksen lisäksi vesilaki kieltää asettamasta väylään ilman vesilain mukaista lupaa väylän käyttämistä vaikeuttavaa estettä (VL 3 luku 3 §). **Kiin-teät ja seisovat pyydykset esim. verkot eivät ole siten sallittu väyläalueella.**

VESA TIITINEN

Suur-Saimaan kalastusalueen isännöitsijä

Korota kiinteistösi arvoa ja nauti laadukkaista valokuituliittymän palveluista!

Katso valokuituliittymän hinnat ja palvelut!

www.kylaniemi.fi

Ota yhteyttä, puhelin 0400141056
Kyläniemen Valokuituosuuskunta

Saimaannorppakoordinaattori Kaarina Tiainen vaatii lisää rajoituksia verkkopyyntiin: Norppakanta nostettava yli tuhanteen yksilöön

Teksti ja kuva: Martti Hytti

Parikymmentä vuotta jatkuneet saimaannorpan suojelutoimet alkavat tuottaa selvästi tulosta. Tätä osoittaa se, että norppakanta on pikku hiljaa vahvistunut. Viime talvi vahvisti tätä käsitystä, kun kuutteja syntyi ennätysmäärä, 82 kappaletta.

Etälä-Karjalan luonnonsuojelupiirin saimaannorppakoordinaattori Kaarina Tiainen mukaan hyvään lisääntymistulokseen on montakin syytä.

”Kun kanta on pikku hiljaa kasvanut, se näkyy syntyvytydessä. Toinen tärkeä syy oli se, että viime talvena oli suotuisat pesimisolosuhteet. Alkupalvi näytti huonolta ja tehtiin apukinoksia, mutta sitten tuli kuitenkin lunta ja pesimisolosuhteet paranivat. Myös pesälaskenta onnistui hyvin.”

Hän myöntää, että rajoituksilla on ollut merkittävä vaikutus kuuttien säilymiseen.

Kalastusrajoitukset ovat olleet aivan oleellinen tekijä, että norppakanta on päässyt kasvamaan varsinkin, kun notkahduksia pesimisessä on tullut huonoina talvina.

Viime vuoden norppalaskennan mukaan Saimaalla oli 320 norppaa. Tämän vuoden laskenta on myöhemmin kesällä. Tiainen pitää toivottavana, että kanta lähivuosina edelleen vahvistuu.

”Puhutaan suotuisan suojelun tasosta, mutta sitä ei ole saimaannorpan osalta määritetty lukumääräisesti. Määrän pitäisi olla ainakin yli tuhannen yksilön. Välitavoitteena on 400 norppaa vuoteen 2025 mennessä, mutta se ei siis ole vielä suotuisan suojelun taso. Suotuisan suojelun tasossakin norppien määrä olisi edelleen vähäinen, mutta toisaalta Saimaa on kuitenkin suhteellisen suppea alue.”

Yli tuhannenkaan yksilön kanta ei tarkoita sitä, että sen jälkeen suojelu voitaisiin lopettaa.

”Tärkein keino, jolla voidaan suojelua tehostaa, on kalastusrajoitusten lisääminen. Norppia kuolee edelleen kalanpyydyksiin, vaikka rajoituksia on lisätty. Esimerkiksi viime vuonna neljä norppaa kuoli kalanpyydyksiin. Todellinen luku on 2-3-kertainen. Toinen syy rajoitusten lisästarpeelle on norppien elinalueiden laajeneminen. Kalastusrajoituksia pitää laajentaa niille alueille, joille norpat ilmaantuvat. Tämä ei kuitenkaan tarkoita kalastuksen loppumista vaan menetelmien muuttamista.”

Norpat uivat pitkiä matkoja ja kulkevat kapeitten ja matalien salmien läpi. Huhuna on liikkunut väite, että Lappeenrannan kaupunginlahdella olisi nähty norppa.

”Norppa ei ole uiskennellut kaupunginlahdella”

”Varmuutta ei ole, että norppa olisi uiskennellut kaupunginlahdella. Mahdollista se toki teoriassa on. Esimerkiksi Tiuruniemen ja Kattelussaaren rantavesillä on todistettusti nähty norppa.

Uusi viisivuotinen kalastusrajoitusasetus astui voimaan 15. huhtikuuta. Sen mukaan keväinen verkkokalastus on kielletty 15.4. - 30.6. Alle 22 mm:n muikkuverkot vapautettiin rajoitusten piiristä. Uudella asetuksella keväistä verkkokalastuskieltoa laajennettiin. Lisäksi tietyntyyppiset pyydykset, mm. vahvalankaiset verkot ja löysänieluiset katiskat ovat tällä alueella kiellettyjä ympäri vuoden.

”Verkkokalastuskieltoa laajennettiin asetuksella erityisesti reuna-alueilla. Ensisijaisesti haluttiin tehdä rajoituksista sopimuksia osakaskuntien kanssa. Jos sopimusta ei saatu, asetus astuu näillä alueilla voimaan.”

Rajoitusalue oli aikaisemmin noin 2.000 neliökilometriä. Uuden asetuksen mukaan rajoitusalue käsittää 2.600 neliökilometriä. Kun ajatellaan, että Saimaan pinta-ala on 4.400 neliökilometriä, suojelun ulkopuolella on lähes puolet Saimaasta.

Tiainen myöntää, että kalastajat ovat noudattaneet kalastusrajoituksia aika hyvin.

”Aina vuosittain löytyy muutamia salaverkkoja, mutta valvonta on vähäistä. Toisaalta osakaskuntien tiedotus on saattanut olla puutteellista. Myös kalastuskieltoalueiden rajoista on ollut epäselvyyksiä, kun ei tiedetä, miten osakaskuntien rajat kulkevat.”

”Kolmannes verkkokuolemista tapahtuu talvella”

Yhtenä tiedotusongelmana on kalastuslupien myöntäjien ja valvojien kielitaidottomuus. Viime kesänä venäläinen lomalainen jäi kiinni Kyläniemen osakaskunnan vesillä laittomista verkoista.

”Valitettavasti erikielistä tiedotusaineistoa on vähän, eikä kalastusrajoituksista ole venäjänkielistä materiaalia.”

Luontojärjestöt ovat vaatineet, että keväistä kalastusrajoitusaikaa pidennettäisiin kuukaudella tai kahdella.

”Neuvotteluissa tämä ei mennyt läpi. Sille oli kannatusta ja vastustusta. Rajoitusajan pidentämistä puoltaa erityisesti se, että kuuttien verkkokuolemia sattuu myös heinäkuussa.”

”Lisäksi varsinkin alle vuoden ikäisiä norppia kuolee verkkoihin talvellakin. Talven verkkokalastus on toistaiseksi jäänyt vähäiselle huomiolle, vaikka 30

• **KAARINA TIAINEN** on työskennellyt Suomen luonnonsuojeluliitossa ja sen Etelä-Karjalan piirissä 1990-luvun alusta lähtien. Piirillä on toimisto Lappeenrannan Linnoituksessa.

prosenttia verkkokuolemista on tilastojen mukaan tapahtunut talvella.”

Norppien suojeluhankkeet ovat kohdanneet melkoista vastustusta sekä virkistys- että ammattikalastajien piirissä.

”Nuotat ja troolit ovat norppaturvallisista”

Tiainen kuitenkin vakuuttaa, että luonnonsuojelujärjestö kantaa huolta ammattikalastajien toimeentulosta.

”Järjestönä toivomme, että kotimaista kalaa syötäisiin nykyistä enemmän. Ammattikalastajien tuloista pääosa tulee nuotalla ja troolilla, jotka ovat norppaturvallisista pyydyksiä. Niiden suhteen ei ole ongelmia”

”Onneksi vain osa ammattikalastajista pyytää verkoilla ja vain osan aikaa vuodesta. Samalla pitää muistaa, että ammattikalastajille maksetaan korvauksia ansionmenetyksistä norpparajoitusten takia.”

Siitä hän on todella iloinen, kun nuoret ammattikalastajat ovat mukana norppaturvallisten pyydysten kehittämisessä eli lähinnä rysien kehittämisessä. Nythän ammattikalastajat saavat käyttää päältä avoimia rysiä.

”Ammattikalastajien tulevaisuus on Saimaalla siinä, että he käyttävät norppaturvallisista pyydyksiä”

Ihmisten tietoisuus ja arvomaailma vahvistuu Tiainen mukaan koko ajan sen suhteen, että saimaanorppa pitää pelastaa ja saada elämään turvallisesti.

”Saimaassa ei niin sanottua roskakalaa”

”Ammattikalastajien pitäisi ottaa markkinointikeinoksi se, että kalastavat norppaturvallisesti. Rajoitukset voitaisiin kääntää näin päin, että ne otettaisiin positiivisena asiana. Rajoitukset pitäisi ammattikalastajien kannalta nähdä myös sikäli myönteisenä, että virkistyskalastuksen rajoittaminen ohjaa ihmiset ostamaan ammattikalastajilta kalaa.”

Tiainen kuitenkin myöntää, että kotimaisen kalan saatavuudessa on ongelmia, mikä johtaa ulkomaisen kalan tai kalatuotteiden käyttöön.

”Ihmiset eivät aina jaksaa lähteä kalaa hakemaan suoraan kalastajilta tai kalakaupasta, vaan käyvät marketin lohitiskillä. Minä ja luonnonsuojeluliitto kannatamme lämpimästi kotimaisen kalan käytön lisäämistä.

”Valistuksessa ja markkinoinnissa pitäisi ottaa huomioon myös se, että ei ole niin sanottua roskakalaa. Mainiona esimerkkinä on särki. Paras purkitettu kala, mitä olen syönyt, on särki. Se on aivan loistava kala näin valmistettuna. Pitäisikin muistaa, että Saimaalla on paljon muitakin kalalajeja kuin muikku.”

Hän on tyytyväinen myös siihen, että laittomien katiskojen määrä on koko ajan vähentynyt. Tähän on osaltaan ollut syynä tiedotuksen lisääminen ja nielurajoittimien jako.

”Laittomien katiskojen määrä vähentynyt paljon”

”Olemme tehneet Etelä-Karjalan Osuuskaupan sekä Etelä-Savossa muidenkin kauppajien kanssa viiden vuoden ajan yhteistyötä nielurajoittimien jakamisessa. Lisäksi olemme järjestäneet asiasta tiedotus-

tilaisuuksia, ettei katiskan nielu saa olla 15 senttiä leveämpi.

”Olemme jakaneet norppaturvallisista Weke-katiskoja ja yli 10.000 nielurajoitinta. Niillä ja tiedotuksella on ollutkin yllättävän iso merkitys. Laittomien katiskojen määrä on vähentynyt merkittävästi.”

”Ennen kampanjointia ja rajoittimien jakoa lähes puolet katiskoista oli nielun osalta laittomia. Viime vuoden valvonnoissa vain kaksi prosenttia katiskoista oli laittomia.”

Ongelmana hänen mukaansa on, että kalastusrajitusten valvonta on vaatimattomalla tasolla.

”Valvontaa ei ole riittävästi. Saimaannorppa-LIFE-hankkeeseen saatiin yksi uusi erätarkastaja, joka toimii metsähallituksen Savonlinnan toimipisteessä. Ongelmana on, että osakaskunnan ovat sopimuksen mukaan velvollisia valvomaan kalastusta alueellaan. Ne saavat korvauksen valvonnan hoitamisesta, mutta valvonta ei silti aina toimi.”

Saimaannorppa koordinaattori Kaarina Tiainen

Syntymäaika ja -paikka: 21.8.1964 Helsinki.

Koulutus: maatalous- ja metsätieteiden maisteri Helsingin yliopistosta, pääaineena ympäristönsuojelu. (Myös tekstiiliartenomi AMK)

Perhe: mies ja kolme lasta.

Ura: erilaisia ympäristöalan töitä, kunnes tuli 1990-luvun alussa Luonnonsuojeluliiton aluepäälliköksi Lappeenrantaan ja myöhemmin saimaanorppakoordinaattoriksi.

Missä asut: omakotitalossa Lappeenrannan Uus-Lavolassa.

Harrastukset: luonnossa liikkuminen, retkeily, sienestys, marjastus, veneily, tanssi, käsityöt, venäjän opiskelu

Mitä syöt: olen kala- ja kasvissyöjä, en syö lihaa

Mielijuoma: vesi ja valkoviini.

Mitä luet: enimmäkseen kotimaisten kirjailijoiden teoksia.

Mitä katsot televisiosta: dokumentteja, kotimaisia draama-sarjoja ja elokuvia.

Mistä unelmoit: toivon, että lapsilla olisi hyvä tulevaisuus ja monimuotoinen elinympäristö, jossa elää.

Wine
SAIMAA

Tuomo Puhakainen

General manager

+358 400 141056

tuomo.puhakainen@winesaimaa.com

www.winesaimaa.com

Kangaskatu 7, 53100 Lappeenranta, Finland

www.reimgroup.com
– **asiallista isännöintiä**

**Etelä-Karjalassa REIM Imatra ja
REIM Lappeenranta,
sekä REIM Kiinteistövälitys Oy
www.reimrealestate.com**

REIM
ISÄNNÖINTI

Käyntiosoite: Väinö Valveen katu 2, 53900 Lappeenranta

Postiosoite: PL 34, 53101 Lappeenranta

puh. 0207 438 420 • www.reimgroup.com

Ari Kaijansinkon rakennusinto ei ole vielä laantunut: Kaksitoista rakennusta on noussut 12 vuodessa

Teksti ja kuvat: Martti Hytti

• **RAKENTEITA RIITTÄÄ.** Jyrkällä rinnetontilla on paljon puisia siltoja ja kävelypolkuja. Lautaa niihin on mennyt tuhottomasti, yli 10 km. Välillä Ari ehtii istahtaa laiturin penkille.

Suomalaiset miehet ovat tyypillisiä ”tee se itse”-miehiä. Monet kodin ja koneiden korjaukset ja rakennustyöt halutaan tehdä itse. Tähän on muun muassa syynä, kun palveluiden hinnat ovat korkeita ja halu tehdä itse. Toisaalta kuluttajat on osin pakotettu itsepalveluun. On myös paljon niitä, jotka haluavat nähdä oman kättensä jäljen.

Yksi tyypillinen tee se itse -mies on lappeenrantalainen konsultti, Etelä-Karjalan Yrittäjäjärjestön entinen toimitusjohtaja **Ari Kaijansinkko**. Ansiotöiden ohessa hän on puuhaillut kaikennäköistä. Näkyvin esimerkki tästä on vapaa-ajan asunto Taipalsaaren Kyläniemessä.

Noin hehtaarin tontti on osaltaan täynnä rakennuksia, istutuksia ja puisia kävelysiltoja, ettei jäljellä ole juuri lainkaan tyhjiä neliömetrejä. Hän osti tontin vuonna 2002 ja rakennustyöt alkoivat pari vuotta myöhemmin. Kahdessatoista vuodessa on noussut kaksitoista rakennusta.

Haastattelun yhteydessä Ari kysäisi: ”Arvaa montako harjaa meillä on? Vastasin, että neljä. Meillä itsellämme on nimittäin vain kaksi katuharjaa.

”Meillä on kaksitoista harjaa. Tarkoitin harjoilla harjakattoja. Olen rakentanut joka vuosi yhden rakennuksen. Nyt siihen taitaa tulla stoppi, kun tontti on käynyt pieneksi.”

Ari on työelämässä ollut joustava ja ketteräliikkeinen kaveri. Käytyään kauppaopiston hän meni myyntiedustajaksi Itä-Suomen Kumiin (ISKO), nykyisin Nokian Renkaiden Vianor. Sieltä hän siirtyi Etelä-Karjalan Yrittäjät ry:n järjestöjohtajaksi ja toimitusjohtajaksi.

Seuraava etappi oli Telecom Finland Oy:ssä, jossa hän oli pk-yritysten sidosryhmäpäällikkönä. Sen jälkeen sukuyhtiö Lappeenrannan Kirjapaino kutsui hänet markkinointijohtajaksi.

Kun yrittäjäjärjestön toimitusjohtaja sai lähteä epäselvyyksien takia, Ari toimi järjestön väliaikaisena toimitusjohtajana vuoden verran.

Kun häntä ei valittu vakinaiseksi toimitusjohtajaksi, hän lähti Huoltomestarit Oy:n palvelu- ja kehityspäälliköksi. Kun yritys myytiin, hän päätti työsuhteen

organisaatiouudistusten takia. Maaliskuusta lähtien hän on toiminut konsulttina kolmessa eri projektissa.

Liika suojele, vai onko

Ari pitää niin eläinten kuin luonnonkin suojeleuhankkeita joskus ylimitoitettuna. Kun eläimet ja kasvit ovat yleensä luonnon armoilla, ihmisten ei hänen mielestään pitäisi puuttua liikaa luonnon kiertokulkuun.

www.idan.fi

”Onneksi verkkokalastuskieltoon saatiin maakuntajohtaja **Matti Viialaisen** ansiosta lievennys muikkuverkkojen osalta.”

Nuoruudesta asti Ari on ollut innokas kalastaja. Hän kalastaa sekä harvoilla- että muikkuverkkoilla. Myös ravustus kuuluu vapaa-ajan harrastuksiin.

”Muikkuja pyydän syksyllä vain sen verran, että saamme itsellemme ja tuttaville muikun mätää jouluksi. Muulloin ostan muikut ammattikalastajilta.”

Julkinen sektori on paisunut holtittomasti

Ari on kiinnostunut yhteiskunnallisista asioista ja kunnallispolitiikasta. Julkisen sektorin tervehdyttämistoimet ovat toistaiseksi hänen mielestään kuin silmäkääntötemppeja.

”Julkinen sektori on paisunut holtittomasti. Aikoinaan kun vähennettiin läänin määrää, juuri ketään ei irtisanottu. Maaherrat saivat poliittisen viran ja muu henkilöstö siirrettiin esimerkiksi ELY-keskuksiin. Valtion hallinnon saneerausta on tehty osin niin, että valtion tehtäviä on siirretty kunnille.”

Kunnallisella puolella on hänen mielestään tehty jopa suurempia virheitä kuin valtionhallinnossa.

”Lappeenranta on tästä hyvänsä esimerkkinä. Tyysterniemen koulutontin kaavoitus hoidettiin leväperäisesti, Pallon urheiluhalli ostettiin omaksi ja annettiin ränsistyä sekä homekoulut ovat rakennettu ammattitaidottomasti. Valvonta on pettänyt pahan kerran, eikä kukaan ota vastuuta virheistä.”

”Sopimus Ikean kanssa oli paha virhearvio. Ikea on lykännyt jatkuvasti rakentamispäätöstä. Sanktiot tällaisissa tapauksissa pitäisi olla tuntuvammat. Uskon, että Ikanoa ei tule koskaan. Veikkaan, että Ikealle käy samoin, jos yhtiö supistaa vielä toimintojaan”

Kokoomus, uuden ajan edessä

Kun Ari tunnetaan sujuva- ja selväsanaisena miehenä, monet puolueet ovat pyytäneet hänet kunnallisvaaliehdokkaaksi. Esimerkiksi kokoomus tarvitsisi uusia asiantuntevia valtuutettuja, jotta kaupungin talous saataisiin kuntoon. Ari on ainakin toistaiseksi kiittänyt kunniaa.

”En halua lähteä kunnallispolitiikkaan, vaikka yhteiskunnalliset asiat kiinnostavat. Sen sijaan tuen hyviä ehdokkaita niin paljon kuin pystyn. Kaupungin talous on näennäisesti kunnossa, kun verot ja taksat on vedetty pilviin, mutta korjausvelkaa ja investointitarpeita on valtavasti.”

Hän kertoo, ettei ole minkään puolueen jäsen, vaikka vaimon kanssa aatemaailma on lähellä kokoomusta.

”Alexander Stubb oli hallituksen yksi parhaista ministereistä, mutta hänellä oli väärä salkku. Hän oli hallituksen kansainvälisin, kielitaitoisin ja edustuskelpoisin ministeri. Hän sopisi paremmin kansainvälisiin tehtäviin. Hän on liian terävä puolueen puheenjohtajaksi, eikä ole jeekuli-mies.”

”Kokoomuksen viime vuosien vaalimenestykset ovat pitkälti Stubbin ansiota. Hän on ollut näkyvä kaveri.”

• **KUKKALOISTOA.** Jaana on huolehtinut pitkälti tontin istutuksista. Ari tekee raskaammat työt. Toukokuun lopulla sammalleimu kukkii upeasti.

Ari Kaijansinkko

Syntymäaika ja -paikka: 30.11.1960 Lappeenranta.

Koulutus: merkonomi ja koulutuksia sekä kursseja.

Perhesuhteet: Jaana-vaimo o.s. Harvio Kirjapaino Sepon toimitusjohtaja ja pääosakas, Vili; avomeripurjehtija, purjehduksen opettaja urheilupainotteisessa lukiossa, HSK:n päävalmentaja ja olympiajoukkueen apuvalmentaja, Juho; kansainvälinen tuomari jääpallossa sekä valmistuva rakennusinsinööri ja Olli; koripallovalmentaja sekä varusmies.

Ura: Itä-Suomen Kumi Oy:n rengasmyyjä, Etelä-Karjalan Yrittäjät ry:n järjestöjohtaja ja toimitusjohtaja, Telecom Finland Oy:n pk-yritysten sidosryhmäpäällikkö, Lappeenrannan Kirjapaino Oy:n markkinointijohtaja, Lappeen Huoltomestari Oy:n palvelu- ja kehityspäällikkö ja itsenäinen konsultti.

Asunnot: kerrostalo terassiasunto Lappeenrannan Pikisaareessa ja vapaa-ajanasunto Taipalsaaren Kyläniemessä.

Harrastukset: kalastus, metsästys, sienestys, golf, maastohiihto ja kaikki penkkiurheilu.

Lempiruoka: kaikki käy, paitsi mannapuuro

Lempijuoma: punaviini, olut ja wicky

Parasta Kyläniemessä: maisemat, puhtaus ja rauhallisuus sekä ystävät

Karjalan Betoni Oy

Betonia ja paljon muuta

Kilpailukykyisin hinnoin, hyvällä palvelulla:

- Valmisbetonit toimitettuna, omalla suurella kalustolla
- Lattiat, pinnoitteet ja hoitoaineet yms. kokonaisuuksina tehtynä.

- KAIKKI BETONILATTIOIHIN -

Rakentajat huomio! Älä pinnoita märeille!!

Kosteusmittausanturit mm. betonilaattoihin turvaamaan tulevaisuutta rakentaessa ja sen jälkeen. Edullista ja uutta talotekniikkaa! Kysy lisää!

Myös

- Betonin jumbobetoniporsaat liikenteenohjaukseen
- Helposti kasattavat, purettavat ja edulliset betoniseinäelementit. (Kylmät siilot ja seinät - liikenteenohjaus yms.) KS. www.Leego.fi
- Betonirenkaat & jätevesijärjestelmät, vesikaivojen pesut yms. tarvikkeet
- Myös muuta tuotantoa, kysy kuinka voimme auttaa.

Kun aloittelet tai suunnittelet projektia, Ota yhteyttä niin kerromme kuinka voimme helpottaa Sinun projektisi arkea.. Aina kannattaa kysyä!

OTA YHTEYTTÄ JA KATSO LISÄÄ:

Puh. 0400 250 015
www.karjalanbetoni.fi

MYÖS:
- Polttopuuta, katso:
www.Karjalanklapi.fi

- Imuautopalvelut,
Likakaivot yms.
Puhdistushuolto J Terävä Ky

Kunnanjohtaja Jari Willman:

Teksti ja kuva: Martti Hytti

Kesäasukkaissa on tärkeä voimavara Taipalsaarelle

• **HIENO MAISEMA.** Kunnanjohtaja Jari Willmanin työhuoneen ikkunasta on hieno näköala Saimaalle. Kelpaa siinä miettiä korkealentoisia aatoksia.

Kesäasukkaat ovat tärkeä voimavara Taipalsaaren kunnalle. Ilman kesäasukkaita kunnan palveluvalikoima olisi huomattavasti nykyistä heikompi, kunnanjohtaja Jari Willman vakuuttaa.

Taipalsaari on yksi Suomen mökkirikaimmista kunnista. Vaikka kunta on maa-alaltaan keskikokoa pienempi, vesistöjä ja rantaviivaa on vaikka muille jakaa. Mökkejä ja vapaa-ajanasuntoja kunnassa on yli 3.400. Kesällä kunnan väkimäärä lisääntyy 2-kertaiseksi.

Hän korostaa, että kesäasukkaiden merkitys on myös yritysten kannalta suuri, kun he ostavat palveluja ja tuotteita paikallisilta yrittäjiltä ja lihottavat kauppojen kassaa.

”He ovatkin merkittävä tulonlähde yrityksille. Varsinkin rakennusalan yritykset ovat hyötynneet viime vuosina kesäasukkaista, kun vapaa-ajanasuntojen rakentaminen on ollut vilkasta.”

Monet kesäasukkaat haaveilevat asumisesta Taipalsaarella. Vapaa-ajanasuntoja onkin viime vuosina enenevässä määrin muutettu vakinaiseksi asunnoiksi. Korkealuokkaiset kesämökit täyttävätkin vakitukselle asunnolle asetettavat vaatimukset. Toisaalta vakiasukkaiksi pyrkivät kesäasukkaat ovat yleensä hyvin toimeentulevia.

Kesäasukkaat ovat usein aloitekykyisiä ja idearikkaita, jolloin kunta voi hyötyä heidän aktiivisuudestaan. Mainiona esimerkkinä on Kyläniemen valokuituhanke, jonka kesäasukkaat polkaisivat käyntiin ja toteuttivat rivakalla aikataululla. Esimerkin innoittamana valokuituverkon rakentaminen laajeni koko kuntaan ja naapurikuntiin.

”Tämä oli todella esimerkillistä toimintaa. Nopeiden ja luotettavien tiedonsiirtoyhteyksien saaminen on mullistava kehityskaskel, josta hyötyvät niin kuntalaiset kuin kesäasukkaatkin. Taipalsaarella arvioiden mukaan noin kuusi vuotta kestävä projektin kokonaiskustannukset ovat liki kymmenen miljoonaa euroa, josta merkittävä osa on julkista rahaa.”

Kunta on Willmanin mukaan suhtautunut myönteisesti kesäasukkaihin ja rantarakentamiseen. ”Palveluiden kehittämisessä on aina otettu myös kesäasukkaat huomioon. Kesäasukkaille tärkeitä ovat jätehuolto-, kirjasto-, liikunta- ja satamapalvelut sekä teiden kunnossapito. Kunnan hoidossa on runsaasti laituri- ja rantautumispaikkoja, joita on ympäri kuntaa, kun Taipalsaarella on paljon rantaviivaa.”

Aivan tuoreena hankkeena on etätyöpisteiden rakentaminen Taipalsaaren sairaalan tiloihin.

”Kesäasukkaat ja yrittäjät ovat kyselleet etätyöskentelyn mahdollisuuksia Taipalsaarella. Olemme ajatelleet, että toukokuussa kunnan omistukseen siirtyvässä Taipalsaaren sairaalassa on tähän käytötarkoitukseen sopivia vapaita toimitiloja. Kun sairaala on nyt valokuituverkon piirissä, etätyöskentely mahdollisuudet ovat erinomaiset. Tarkoitus on saada tilat tarjolle tähän tarkoitukseen jo kesän aikana.

”Kalasatamassa laituripaikkoja riittävästi”

Hän kertoo, että Taipalsaaren kunta on vuosittain käyttänyt 50.000-100.000 euroa satamien ja laituripaikkojen kunnostamiseen. Viimeksi kunnostettiin Kyläniemen kalasataman laitureita yli 100.000 eurolla.

”On ollut puhetta kalasataman aallonmurtajan pidentämisestä ja uusien laituripaikkojen rakentamisesta. Aallonmurtajan pidentäminen arvioitu liian

Kunnanjohtaja Jari Willman

Syntymäaika ja -paikka: 1961 Helsinki

Koulutus: yhteiskuntatieteiden maisteri.

Perhe: vaimo ja kaksi tytärtä.

Ura: kunnanjohtajana Taipalsaarella vuodesta 2003 lähtien, välillä 1,5 vuotta Kontiolahden kunnanjohtajana.

Missä asut: omakotitalossa Konstussa.

Harrastukset: salibandy ja kuntoilu.

Mieliruoka: äidin ja anopin lihapullat.

Mielijuoma: puolukkamehu.

Mitä luet: paikallis- ja sanomalehtiä ja historiallisia romaaneja.

Mitä katsot televisiosta: ajankohtaisohjelmia ja uutisia.

Mistä unelmoit tai haaveilet: että voisi matkailla enemmän.

kalliiksi ja hankalaksi. Laituripaikkojen määrä on katsottu riittäväksi. Mahdollisesti kalasataman kylmiö puretaan, kun sillä ei ole käyttöä.”

Willman kuitenkin myöntää, että haja-asutusalueiden palveluissa on toki aina parannettavaa.

”Esimerkiksi Suur-Saimaan lomakylän laiturin kunnosta on tullut valituksia. Olemme käyneet Sarviniemen alueen käytöstä neuvotteluja metsähallituksen ja puolustusministeriön kanssa. Mikäli pääsemme alueen vuokraamisesta sopimukseen, tulee virkistysalue kunnan hoitoon. Tarkoitus on myös laittaa alueen jätehuolto ja veneiden varattavat pito-paikat kuntoon.

Valituksia ja kyselyjä on tullut kuntaan Willmanin mukaan Saimaanrannan polttoaineaseman tilanteesta, kun esimerkiksi Kyläniemen veneilijät joutuivat käymään tankkaamassa joko Lappeenrannassa tai Puumalassa.

”Saimaanrannan lomakylän polttoaineasema on ollut suljettuna usean vuoden ajan. Lomakylän omistajat eivät ole pystyneet hoitamaan polttoaineasemaa, kun niillä on ollut muutenkin taloudellisia vaikeuksia. Toivottavasti yrityksen tilanne paranee ja asema saadaan pidettyä avoimena ainakin kesäkuukaudet.

”Kyläniemen silta on iäisyysshanke”

Tieverkon kunto on tärkeää niin vakinaisen väestön kun myös kesäasukkaiden kannalta. Suomen tieverkko on viime vuosina rapistunut vähäisten kunnossapitomäärärahojen takia. Valtakunnallisesti arvioidaan korjausvelan olevan 2-3 miljardia euroa.

Willman myöntää, ettei Taipalsaaren kuntakaan voi ylpeillä tiemäärärahojen suuruudella. Vuosittain kunta on myöntänyt avustusta yksityisteiden hoi-

toon noin 100.000 euroa.

”Osa potista kohdistuu Jänkäsalon lossiin, joka toimintaa myös valtio avustaa. Se ole kuitenkin ole kunnalle rasite vaan lossi lisää omalta osaltaan alueen elinvoimaa. Onhan se merkittävä etu, jos suuri saari keskellä Saimaata saadaan hyötykäyttöön ja erilaisten aktiviteettien piiriin. Kohtuullisella panostuksella on saatu paljon kehittämistä aikaan.”

Kyläniemen siltaa hän pitää iäisyys Hankkeena, joka ei ole tällä hetkellä kunnan aktiivisella edunvalvontalistalla.

”Kyllä tiedämme valtion suunnitelmat, joista kunta on antanut lausunnot. Asia riippuu, miten valtion rahoitustilanne kehittyy. Näyttää niin epävarmalta, että hanke siirtyy hamaan tulevaisuuteen.

Willman myöntää, että vapaa-ajan asuinnoista saatava suora verohyöty ei ole kunnalle kovin suuri verrattaessa kokonaisverotuloihin.

”Kesäasukkaat maksoivat esimerkiksi viime vuonna kiinteistöveroja noin 500.000 euroa, kiinteistöveron tuotto muutoin oli 1,8 miljoonaa euroa. Kunnan kokonaisverotulot olivat 18,5 miljoonaa euroa, josta kunnallisveron osuus oli noin 16 miljoonaa euroa.”

”Taipalsaari on pärjännyt tarkalla taloudenpidolla”

Willman kertoo, että Taipalsaari on nostanut maltillisesti kiinteistöveroja. Veroprosentit ovat keskitasoa muihin kuntiin verrattuna.

”Näyttää siltä, että kiinteistöveroja joudutaan tulevaisuudessa nostamaan, kun valtionavut koko ajan supistuvat.”

Willman uskoo Taipalsaaren kunnan säilyvän lähivuodet itsenäisenä, vaikka taloudelliset haasteet ovat mittavat. Kunta on pärjännyt tarkalla taloudenpidolla ja toiminnan tehostamisella.

”Olemme tehneet säästöjä, henkilöstövähennyksiä ja toiminnan tehostamista jo kymmenen vuoden ajan. Uusien säästökohteiden löytäminen on entistä vaikeampaa, kun lakisääteisten palvelujen karsiminen on niin vaikeaa kun se on. Täten paineet veroprosentin nostoon ovat edelleen olemassa. Parina vuonna valtuustossa onkin keskusteltu nostosta, mutta olemme vielä selvinneet 20 prosentilla.”

Kunnan viime vuoden tilinpäätöksen alijäämä oli liki 770.000 euroa. Siihen vaikuttivat maksuosuuksien nousu Eksotessa ja valtionapujen jatkuva supistuminen.

”Iso kertalisäys tapahtui Eksoten maksuosuuksissa, kun edellisten vuosien alijäämiä joudutaan kattamaan muutamia vuosia ja samalla nostamaan maksujen tasoa kuluja vastavaksi. Siitä tuli yksistään 850.000 euron vuosittainen kululisäys. Sosiaali- ja terveyshuollon kulut olivat viime vuonna noin 13 miljoonaa euroa eli liki puolet kunnan 28 miljoonan euron budjetista.”

Hän on erityisen iloinen kunnan väestön ikärakenteesta, joka on Etelä-Karjalan terveenä.

”Palvelutasomme on maamme parhaimmistoa”

”Meillä on suhteellisen paljon nuoria perheitä. Osittain tästä, terveellisistä elämäntavoista ja hyvästä koulutustasosta johtuen sosiaali- ja terveyshuollon

menot ovat meillä keskimääräistä pienemmät. Hyvä palvelutaso, kohtuullinen verotus, uusi asuntokanta, kauniit asuinalueet ja laaja tonttitarjonta houkuttelevat nuoria perheitä kuntaan.”

”Kokonaisuutena kunnan palvelutaso on edelleen hyvä ja myös valtakunnallisissa vertailuissa olemme olleet parhaimmiston joukossa. Toimitilat ovat kunnossa, koska kunnantaloa lukuun ottamatta lähes kaikki toimitilat ovat uusia.”

Willman korostaa, että kunta haluaa pitää hyvää huolta myös eläkeläisistä ja vanhuksista.

”Vanhainkoti on juuri purettu ja paikalle rakennetaan tämän vuoden aikana 32 palveluasuntoa. Taipalsaaren kunnan omistama Taipalsaaren asunnot Oy tarjoaa itsenäisesti selviävälle vuokra-asuntoja kuntakeskuksissa palvelujen äärellä.”

”Lisäksi meillä on asumispalveluja tarjoava Taipalsaaren vanhustentaloyhdistys ry, joka tarjoaa asumispalveluja sekä tuettuja palveluja. Kunnasta löytyy harrasteryhmiä ja kaksi uudistettua kuntosalia ja erityisen maininnan arvoisena vielä Kirkonkylän uusi liikuntahalli.

”Myös kesäasukat voivat hankkia kuntosalille avainnapit kirjastolta tai kunnantalon neuvonnasta. Kunta on juuri ostanut Taipalsaaren sairaala-alueen. Alueen eri rakennuksissa on tälle hetkellä Eksoten erilaisten toimintojen ohella yrityksiä kuten vanhus-ten palveluasumispalveluja tarjoava Kultaharju Oy sekä Mainio Vire Oy:n kuntoutuspalveluyksikkö. Parhaillaan määritellään, mitä muita toimintoja ja yritystoimintoja voidaan sijoittaa lähinnä pääraaken- nuksen toiseen siipeen.”

Tonttien hinnat alkaen 8€/m²

kirkonkylä

Taipalsareentie

PAPPILANNIEMI

Taipaltie

Lappeenranta 15 km

PAPPILANNIEMI

Upeat tontit haettavissa nyt

Toteuta haaveesi omasta kodista Saimaan rannalla.
Tutustu tontteihin ja idylliseen Pappilanniemen alueeseen verkossa! www.taipalsaari.fi/pappilanniemi

TAIPALSAARI

Saimaan sydämessä

Kyllä Saimaan rannalla on mukavaa

10 vapaa-ajanasuntoa muutettiin viime vuonna vakinaiseksi asunnoksi

Teksti ja kuva: Martti Hytti

• **UUSI POMO.** Samuli Kakolla on vankka rakennusalan kokemus.

Vielä joskus 1970-luvulla monen unelmana oli punainen mökki ja perunamaa vapaa-ajan viettopaikkana. Mutta ei enää. Yhä useampi haaveilee kaikin mukavuuksin varustellusta vapaa-ajanasunnosta suuren vesistön rannalla. Monen toiveena on myös, että vapaa-ajanasunnolla voisi asua vakituisesti ympäri vuoden etätöitä tehden tai eläkepäivistä nauttien.

Yllättävän moni pystyy tämän unelman toteuttamaan. Yksistään Taipalsaarella muutettiin viime vuonna 30 vapaa-ajanasuntoa vakituisiksi asunnoksi. Yhtään

muutoshakemusta ei hylätty, vaan kaikki kohteet täyttivät vakitukselle asunnolle asetettavat määräykset.

Taipalsaaren kunnan tekninen johtaja **Samuli Kakko** vakuuttaa, että kesäasukkaat yleensä tietävät, millä ehdoin vapaa-ajanasunnon saa muutettua vakituisiksi asunnoksi.

”Vapaa-ajanasunnnot ovat nykyisin niin hyvin varusteltuja, että ne ovat samaa tasoa kuin nykyaikaiset omakotitalot. Paikoin ympäristöviranomaiset suhtautuvat nihkeästi vapaa-ajanasuntojen muuttamiseen vakituisiksi asunnoksi. Taipalsaarella anomuksiin on suhtauduttu myönteisesti, mikäli määräykset täyttyvät.”

Rakennusinsinööri Kakko aloitti viime vuonna Taipalsaaren kunnan teknisenä johtajana. Tätä ennen hän toimi erilaisissa rakennusalan johtotehtävissä Lappeenrannassa.

Hän korostaa, että Taipalsaari ottaa avosylin uudet asukkaat vastaan.

”Entisten taipalsaarelaisten kannattaa harkita muuttamista synnyinseudulle. Meillä on hyviä asuntoja ja rakennustontteja tarjolla. Asuntotonttireservimme on erittäin tasokas. Jokaiselle halukkaalle löytyy varmasti mieleinen tontti tai asunto, jos suunnittelee muuttoa Taipalsaarelle.”

Eniten tonttitarjontaa on Pappilanniemen kaava-alueella, jossa on 48 omakotitalotonttia, kolme rivitalotonttia ja yksi kerrostalotontti kolmelle kerrostalolle. Pari vuotta sitten valmistunut kaava-alue on kiinnostanut rakentajia. Omakotitonteista on varattu jo 26. Alue on mitoitettu noin 500 asukkaalle.

Toinen merkittävä kaava-alue on Konstussa. Konstunrannan kaava-alue on mitoitettu noin 200 asukkaalle. Valtaosa tonteista on omakotitaloille.

Kyläniemen palokalusto

tyhjän panttina

Kaksi vuotta sitten kerroimme kesälehdessä Kyläniemen palokaluston huonosta kunnosta. Sammu-

tuksessa käytettävä pumppu ei ollut toiminut kahden vuoteen. Kyläniemäläiset ovat syystä huolissaan sammutusvälineistön kunnosta.

Kymmenen vuoden kuluessa Kyläniemessä on palanut useita kesämökkejä, metsää ja savusaunoja kärkehtänyt. Kun lähimpään palokuntaan on matkaa kymmeniä kilometrejä, ensisammutusvälineistön olisi oltava kunnossa.

Viime syksynä palokaluston hoitaja **Sami Rikonen** sai pumpun korjattua. Keväällä hän huomasi, että pumppu oli jälleen rikki. Joku oli käyttänyt sitä syksyllä luvatta ja jättänyt vedet sisään. Talvella vesi oli jäänyt ja pumpun säiliö oli haljennut.

Kakko ei tiennyt Kyläniemen sammutusvälineistön kunnosta, mutta hän lupasi ottaa asiasta selvää. Viesti menikin perille ja Etelä-Karjalan pelastuslaitoksen palomestari **Veli-Matti Huuhka** lupasi tutkia asiaa.

Hän kuitenkin ilmoitti, ettei pelastuslaitoksella ole käyttöä Kyläniemen sammutusvälineillä, vaan pelastuslaitos voisi mahdollisesti lahjoittaa ne kylätöimikunnalle. Valitettavasti Kyläniemessä ei ole enää kylätöimikuntaa, vaikka aikoinaan niitä oli kaksi.

”Pienet sammutusyksiköt ovat ongelmallisia, jos välineistön käyttäjiä ei ole tarpeeksi, eikä heillä ole tarvittavaa ammattitaitoa. Olemme järjestäneet tällaisille yksiköille tarvittaessa koulutusta.”

Tekninen johtaja Samuli Kakko

Syntymäaika ja -paikka: 4.8.1978 Lappeenranta.

Koulutus: rakennusinsinööri.

Perhe: avovaimo ja kaksi lasta.

Missä asuu: rakentamassaan omakotitalossa Pappilanniemessä.

Harrastukset: golf, laskettelu ja kiipeily.

Saimaan Kala Markku Törrönen

Lautatarhankatu 9

53300 Lappeenranta, FINLAND

tel. +358 40 557 5812

www.saimaankala.fi

Lappeenrannan Kalasatama Oy

Maatilojen pojat ovat usein taitavia konemiehiä

Mika Luukkonen hallitsee rekat, motot ja kaivinkoneet

Teksti: Martti Hytti

Esimerkin voima tai harrastukset vaikuttavat usein ammatinvalintaan. Moni nuori seuraa vanhempiensa tai kavereiden jalanjälkiä. Maatiloilla ja yrityksissä tässä on pitkä perinne. Joku lapsista jatkaa tilan- tai yrityksenpitoa.

Ruokolahden Metsä- ja Rakennuspalvelu Ky:n toimitusjohtaja **Mika Luukkonen** unelmoi nuorena maatilan isännyydestä. ”Lukuhommat eivät koskaan minua kiinnostaneet. Peltoviljelyn ja metsänhoidon lisäksi minua kiinnostivat kaikenlaiset koneet. Siksi meninkin peruskoulun jälkeen Parikkalan maatalousoppilaitoksen kolmivuotiselle viljelijä- ja maatalouskoneasentajalinjalle ja myöhemmin kävin metsäkoulun metsäkonelinjan.”

Hän on tyypillinen maatilan poika, joka ei viroksu mitään työtä. Mutta kaikenlaisten koneiden ajaminen ja niiden huoltaminen ovat hänelle mielipuhua. Mika tunnetaan ahkerana ja tunnollisena yrittäjänä ja alansa ammattimiehenä. Yleisestikin maatilojen pojat ovat usein taitavia konemiehiä, kun ovat nuoresta pitäen rassanneet niitä.

Kerran kysyin metsäyhtiö UPM:n metsäpääliköltä, mistä löytyvät hyvät metsäkoneet, moton, kuskit. ”Usein parhaat kuskit ovat maatilojen poikia, jotka ovat jo nuorina tottuneet käyttämään erilaisia koneita.

Samantapaisen vastauksen sain lappeenrantalaisen Auto-Killan korjaamopääliköltä. ”Maatilojen pojat ovat ahkeria ja taitavia autonkorjaajia ja -huoltajia.”

Ensin Mikan tarkoituksena oli jatkaa kotitilansa pitoa. Tavoitteena oli laajentaa reippaasti maidontuotantoa. Suunnitelmiin tuli kuitenkin muutos, kun paljastui, että Mika on allerginen lehmille. Valmiit suunnitelmat pihatön rakentamisesta jouduttiin heittämään roskeen.

Metsäkoulun jälkeen hän toimi viiden vuoden ajan monitoimikoneen eli moton kuljettajana vieraan palveluksessa. Tällöin hän suunnitteli oman monitoimikoneen hankintaa.

”Metsäkoneyritys oli suunnitelmassa”

”Suunnitelmat olivat valmiina metsäkoneyrityksen perustamisesta. Kone oli katsottu ja rahoitus oli valmiina. Neuvottelut metsänhoitoyhdistyksen kanssa päättyivät, kun yhdistys ei ollut valmis allekirjoittamaan kolmen vuoden sopimusta. Moton hankinta on kuitenkin niin iso investointi, että vuoden tai kahden sopimuksella sitä ei uskaltanut ostaa.”

Mika selvitteli myös mahdollisuutta hakeutua metsäyhtiöiden aliurakoitsijaksi. Kilpailu on kuitenkin alalla kova ja urakointitaksat niin tiukat, ettei tähänkään kannattanut ryhtyä.

Tällöin hän teki metsätöitä eli raivauksia, harvennuksia ja polttopuita. Siinä sivussa alkoivat rakenushommat, kun maatalousoppilaitoksessa hän sai perustiedot rakentamisesta.

”Kun metsäkonehomma kaatui, ostimme ensimmäisen kaivinkoneen. Samalla kun rakensimme itselle, alkoi kertyä käytännön taitoa rakentamisesta. Ensin oli kaivurihommista kysyntää ja myöhemmin urakointi laajeni rakennusten perustustöihin ja itse rakentamiseen.”

Viidentoista vuoden kuluessa hän on osallistunut kymmenien rakennusten rakentamiseen. Ruokolahden Metsä- ja Rakennuspalvelu laajeni aikoinaan myös sora- ja kivimurskebisnekseen. Yrityksellä on vuokrattuna naapurilta soramonttu ja Tornatorilta kallionmurskepaikka Kekäleenmäessä. Omina työkoneina on apuna kaivuri ja kaksi pyöräkuormaajaa.

”Toimitamme soraa ja kallionmursketta. Murskeentekoon meillä ei ole omia koneita, vaan louhinnan ja murskauksen tekee aliurakoitsija. Murskaus vaatii isoja investointeja ja erikoiskalustoa, eikä siihen olisi itsellä aikaakaan. Aliurakoitsijana toimiva murskausporukka kiertää ympäri eteläistä Suomea ja viipyy meillä pari viikkoa.”

”Teetämme osan aliurakoitsijalla”

Soran ja murskeen kuljetuksen yritys hoitaa pääosin alihankintana. Lyhyillä matkoilla ja pienemmät toimitukset Mika vie omalla traktorilla, kun yrityksellä ei ole omaa kuorma-autoa. Mikalla ei ole suunnitelmassa laajentaa yrityksen toimintaa.

”Toiminnan laajentaminen vaatisi lisätyövoiman palkkaamista ja uusien urakoiden haalimista. Kun hoidamme urakat itse ja teetämme tietyt työt aliurakalla, homma pysyy hyvin hanskassa. Talonrakennusurakat pystymme hoitamaan avaimet käteen

-periaatteella, kun teetämme sähkö- ja lvi-työt aliurakalla.”

Vieraan palkkaaminen on pienelle yritykselle iso riski varsinkin, kun rakennuslalla kausivaihtelut ovat suuret. Mikakin remontoi joutoaikoina Ruokolahden Syyspohjasta ostamaansa omakotitaloa.

”Olen tähän asti asunut kotitilalla. Nyt oman kodin perustaminen on ajankohtaista, kun muutin avovaimoni Vivian Fromin kanssa yhteen. 1930-luvulla rakennetun omakotitalon remontointi saattaa olla monen vuoden urakka.”

”Emme kilpaile polttopuun hinnalla”

Rakennusalan näkymät ovat Mikan mielestä ihan hyvät, vaikka taantuma ja heikon kasvun vaihe näyttäisi jatkuvan lähivuosinakin. Paras tilanne on saaneerausessa ja remontoimisessa, mutta Mika uskoo löytyvän töitä perusrakentamisessakin.

”Kyllä töitä tuntuu maaseudulla riittävän. Isompia firmoja eivät pienet kohteet tunnu kiinnostavan. Jopa omakotitalon rakentaminen on rakennusliikkeille liian pieni kohde varsinkin, mikäli rakennuspaikka sijaitsee hieman sivussa.”

Mika haluaa olla polttopuukaupassa mukana, vaikka alan markkinat ovat jatkuvasti kiristyneet. Hän uskoo, että hyvä tavara tekee kyllä kauppansa.”

”Emme kilpaile hinnalla, vaan laadulla. Valmistamme polttopuita niin kauan kuin on kysyntää.”

Mika on innokas metsästäjä ja on kuulut pitkään Utu-Tuomaan Erän metsästyssseuraan. Hän on hyvä ampuja ja vuosien mittaan kaatanut kymmeniä hirviä. Hän on ollut karhujahdissakin mukana, mutta ei ole vielä onnistunut kontion kellistyksessä.

Häntä ovat alkanee kiinnostaa viime vuosina yhteiskunnalliset kysymykset. Tällä hetkellä hän istuu ensimmäistä kauttaan Ruokolahden kunnanvaltuustossa.

Toimitusjohtaja Mika Luukkonen

Syntymäaika ja -paikka: 12.11.1974 Ruokolahti.

Koulutus: peruskoulu, Parikkalan maatalousoppilaitoksen viljelijä- ja maatalouskoneasentajalinja, metsäkoulun metsäkonelinja.

Perhe: avoliitossa Vivian Fromin kanssa.

Ura: perusti Ruokolahden Metsä- ja rakennuspalvelun vuonna 1994, monitoimikoneen kuljettajana, kuorma-auton kuskina ja päätoimisena yrittäjänä vuodesta 2000 lähtien.

Luottamustoimet: Ruokolahden kunnanvaltuuston jäsen.

Missä asut: omakotitalossa Ruokolahden Syyspohjassa.

Harrastukset: metsästyks ja vähän kalastusta ja liikuntaa. Kaatanut kymmeniä hirviä ja ollut karhujahdissa mukana.

Mieliruoka: hirvipaisti.

Mitä luet: ammattilehtiä ja -kirjallisuutta.

Mitä televisio-ohjelmat kiinnostavat: uutiset ja ulkomaiset televisiosarjat.

Mistä haaveilet: Pitkästä ja terveestä elämästä.

”Huhut lopettamisesta ovat ennenaikaisia”

Teksti ja kuva: Martti Hytti

Utulan kyläkauppa on kunnon sekatavarakauppa

Kyläniemessä liikkui viime kesänä huhu, että Utulan kyläkauppaa ollaan sulkemassa. Jotkut kesäasukkaat pelkäsivät, että mökkeily muuttuu entistä hankalammaksi, mikäli täydennysostokset joutuu hakemaan Ruokolahden Rasilasta tai Virtmutjoelta.

”Näitä huhuja liikkuu aina ajoittain, emmekä tiedä mistä ne tulevat. Ei meillä ole kuitenkaan mitään suunnitelmia kaupan sulkemisesta. Mutta on toki myönnettävä, mikäli myynnin kehitys ei parane, on tehtävä isoja ja kipeitä ratkaisuja.

”Olemme viihtyneet täällä kauppiaina, eikä ammatinvaihdos harmita yhtään. Ihmiselle tekee ihan hyvää tehdä välillä radikaali elämänmuutos”, kauppiaspariskunta **Sanna Haakana** ja **Peter Kihl** vakuuttavat.

He ovat pyörittäneet Utulan kyläkauppaa yli kymmenen vuoden ajan. He ostivat kaupan edesmenneeltä **Marketta Mustoselta**. Heillä ei ollut tätä ennen kaupallista kokemusta, mutta kuitenkin pitkä työura takana.

”Toki pienen kaupan pitäminen on nykyisin aika haasteellista, kun meidän sisäänostohintamme nousevat ja marketit alentavat hintojaan. Lisäksi jatkuvasti lisääntyvä byrokratia teettää paljon lisätyötä. Rasitteena ovat myös erilaiset viranomaismaksut, jotka tuntuvat pienelle kaupalle kohtuuttomilta.”

Aikaisemmin kyläkaupat saivat valtiolta investointitukea. Se poistui, kun SOK ja Kesko valittivat väittäen, että se vääristää kilpailua. Utulan kauppaikin sai jonkin verran investointitukea kylmälaitteiden hankintaan.

”Viime kesä oli taloudellisesti hyvin surkea”

Kun Utulan kaupalla on keskioluen myyntilupa kaupassa ja tarjoilulupa kahvilassa, ne vaativat omat lupansa. Lisäksi kaupalla on Alkon tuotteiden tilauspalvelu. Ne ovat kyläkaupalle tarpeellisia, mikäli aikoo menestyä. Lisäksi kaupalla on Alkon tuotteiden tilauspalvelu, mutta siitä kauppa ei hyödy mitään.

He myöntävätkin, että kyläkaupan pyörittäminen on riskialtista, kun vakinaisen asutuksen määrä koko ajan vähenee.

”Viime kesä oli taloudellisesti surkea. Toista samanlaista ei toivo tulevan. Välillä tuli mieleen, onko mitään järkeä tehdä pitkiä päiviä pienellä palkalla. Vaikka vapaa-ajan asuntojen määrä on viime vuosina lähialueella ja varsinkin Kyläniemessä voimakkaasti lisääntynyt, myynti ei ole kehittynyt odotetulla tavalla.”

”Alkon tuotteiden välityspalvelua tunnetaan tois- taiseksi heikosti. Mutta muutaman kerran olemme

• **RENTOA MEININKIÄ.** Sanna Haakana ja Peter Kihl ottavat elämän rennosti. Talvet he viettävät Indonesias- sa ja kesät kotimaassa.

toimittaneet isojakin tilauksia, kun lähialueella on varakkaita kesäasukkaita.”

Utulan kaupalla on tarjolla monia sellaisia erikois- tuotteita, joita vapaa-ajanasunnoilla tarvitaan, kuten kalastus- tai rakennustarvikkeita, polttoaineita tai pihatuotteita. Valikoimiin kuuluvat Häkkisten poi- kien purkittamat ja kuivattamat Kyläniemen mui- kut, jotka olivat viime kesänä oikein hittituotteita. Lisäksi Häkkiset toimittivat kauppaan kesäperjan- taisin tuoreita Kyläniemen muikkuja. Suosituttu- ja ovat olleet paikallisen tuottajan kuivattamat mausteet.

”Kysyntää olisi lähituottajien vihanneksista”

Utulan kauppa kuuluu Tarmo-kauppaketjuun, joten tuotteet tulevat Metro-tukun kautta. Käyttöesineet tulevat Tammer-tukusta. Kaupalla on mahdollisuus hankkia lisäksi tuotteita Keskon tukusta.

”Valitettavasti paikallisia tuotteita on vaikea saa- da. Kysyntää olisi lähituottajien vihanneksista ja marjoista, kuten perunoista, tomaateista, kurkuista ja mansikoista.”

”Asuimme tätä ennen Helsingissä ja päätimme, että lähdemme pois kaupungin oravanpyörästä. Harkitsimme, että olisiko jossain sopivaa majoitus- toimintaa harjoitettavaa paikkaa. Sellainen olikin tar- jolla Karesuvannossa, mutta hylkäsimme sen, kun Sanna huomasi tämän paikan myynti-ilmoituksen.”

Utulan kauppa oli Sannalle ennestään tuttu, kun hän oli viettänyt nuoruutensa Imatralla ja veneillyt Kyläniemen vesillä. He kävivät vielä paikkaa katso- massa. Kun hinta tuntui sopivan edulliselta, kaup-

pa syntyikin varsin nopeasti. Toiminta pääsi kohta käyntiin pienen remontin jälkeen.

Pariskunta on järjestänyt erilaisia kesätapahtu- mia, kuten viime vuonna kaksi kesäteatteria, rokkia ja runonlausuntaa, karaokea. Alkaneen kesän ohjel- matarjonta on osin auki. Varmaa on, että 1. elokuuta **Maarit** ja **Sami Hurmerinta** esiintyvät kaupan te- rassilla, jossa on mahdollisuus tanssia.

”Viime kesänäkin oli porukkaa mukavasti eri ta- pahtumissa, vaikka kesän sää ei ollut hyvä. Monet tulevat veneillä Kyläniemestäkin läheiseen rantaan. Tapahtumailtoina on ainakin yksi taksi käytettäväs- sä, ettei tarvitse omalla autolla tulla.”

”Indonesiassa on upea luonto ja alhainen hintataso”

Molemmat ovat innokkaita matkailijoita. Aikaisem- min he kiertelivät useiden viikkojen ajan Afrikassa, Etelä-Amerikassa ja Intiassa, mutta viitenä viime vuotena he ovat viettäneet 5-6 talvikuukautta Indo- nesiassa.

”Siellä on lämmintä ja upea luonto sekä alhainen hintataso. Kun kesällä emme pääse nauttimaan ul- koilusta, haluamme talveksi lämpimään. Kun pidän kalastamisesta ja snorklaamisesta, Indonesia tarjoaa siihen loistavat mahdollisuudet. Vedet ovat kirkkail- ta ja meren eläimistö ja kasvisto ovat uskomattoman upeita”, Peter kertoo.

He ovat viettäneet talvensa syrjäisessä maalais- kylässä Banda-nimisellä saarella, joka kuuluu niin sanottuihin Maustesaariin. Maustesaaret ovat puo- lestaan osana Molukkien saaristoa. He vakuuttavat,

että Bandassa on rauhallista ja turvallista, vaikka muualla Indonesiassa on ollut toisinaan levottomuuksia.

”Vuokrasimme viime talvena kokonaisen huvilan vuodeksi, jonka vuosivuokra on noin 1.000 euroa. Sähkölasku on noin euron kuukaudessa, eikä vesilaskua ole. Ruoka on erittäin halpaa. Esimerkiksi kanavarras salaatin kanssa maksaa noin 30 centtiä tai lounas juomineen pari euroa. Toki kokkaamme paljon itse, jolloin merenelävät ovat etusijalla.”

Kun Sanna ja Peter ovat pitkällä lomamatkoilla, Sannan äiti pyörittää apulaisen kanssa kauppaa. Kesällä on yksi palkollinen.

”Talvikaudella on sen verran hiljaista, että pidimme kaupan kiinni viime talvena kokeilunluontoisesti sunnuntaina ja maanantaina. Vastaavasti lauantain aukioloaika

Sanna Haakana

Syntymäaika ja -paikka: 1971 Imatra.

Perhesuhteet: avopuoliso Peter Kihl.

Koulutus: sairaanhoitaja.

Ura: psykiatrisessa laitoksessa, sosiaalipuolella vammaistyössä ja hoiva-alalla yksityisellä puolella.

Harrastukset: lukeminen, kävely sauvoilla, kuntosali ja matkustaminen.

Mieliruoka: sisäfilepihvi.

Mielijuoma: punaviini.

Mitä luet: laidasta laitaan.

Mitä katsot televisiosta: kunnon trillereitä.

Mitä arvostat elämässä: avomiestä ja rikasta elämää.

Peter Kihl

Syntymäaika ja -paikka: 1968 Kotka.

Perhesuhteet: Avovaimo Sanna.

Koulutus: ravintola-alan esimieskoulutus.

Ura: 15 vuotta ravintoalalla laivoissa ja ravintoloissa, viimeksi baarimestarina Ruotsin-laivalla Helsingin ja Tukholman välillä.

Harrastukset: kalastus, snorklaus ja matkustaminen.

Mieliruoka: meren elävät, kuten mustekalat ja ravut.

Mielijuoma: olut.

Mitä luet: dekkareita ja tietoteoksia

Mitä katsot televisiosta: uutisia.

Mitä arvostat elämässä: avovaimoa ja tervettä.

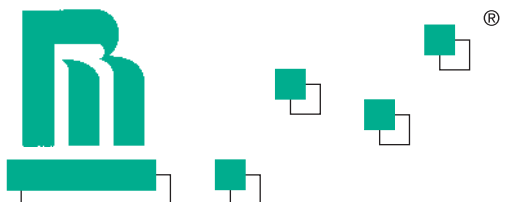

• KUNNON KYLÄKAUPPA. Utulan kyläkauppa elää kesäasiakkaiden varassa. Talvella on hyvin hiljaista.

**Terästuonti Venäjältä ja Ukrainasta
Suomeen ja Euroopan unionin
maihin.**

Vuodesta 1994.

Asiantuntemusta. Osaamista.

EL-Express Oy Ltd

Kipparinkatu 7, 53100 Lappeenranta
Yhteydenotot: toimitusjohtaja Elena Multanen
puhelin 040 900 3430, sähköposti: elena.multanen@reimgroup.com
www.el-express.fi

**Rakennus
Pasi Metsi**

0500-805758

Rakennus-, remontointi- ja
mökkitalkkarin työt

NUOHOOJA

MIikka Vento

P. 041 446 0056

vento.miiikka@gmail.com
www.nokiparta.com

Kolumni

Yhteisöllisyys Kyläniemessä historian valossa ja tänään

Saimaa, joka käsittää Vuoksen vesistöalueen, oli vielä poliittinen tyhjiö kun viikingit purjehtivat Suomenlah-
tea pitkin itään erityisesti vilkkaalla 800-luvulla. Ne-
van kautta Laatokalle ja sieltä eteenpäin, Olhava-jokea
pitkin kohti Novgorodia ja edelleen syvemmälle Venäjän
maalle, aina Mustalle merelle saakka.

Valtiovalta ei ollut Saimaalla läsnä. Perinnäistavat sukuyhteisöissä myyt-
teineen ja uskomuksineen olivat elämän määrittäjiä. Kauppaa kuitenkin
käytiin silloinkin. Saatiin vaikutteita, esineitä ja tavaroita. Aikanaan sit-
ten kirkon ja valtion moninainen yhteistyö toivat mukanaan valtionhal-
linnon myös Saimaan maisemiin.

Höyryvoima, tekniikan kehitys, teollistuminen, Saimaan kanavan valmistumi-
nen 1856, keisari Aleksanteri II:n uudistukset, kaikki tulisivat muuttamaan myös
elämää Saimaalla ja sen rannoilla. Miten pysyä hengissä eteni työnjaon kehitty-
miseen ja rauhanomaiseen kilpailuun. Historia luodaan arkielämässä, vaikka se ei
tapahdukaan tietoisesti, ja tulokset huomataan vasta jälkikäteen.

Saimaa, kuten vesi yleensäkin, olivat aikansa ainoat moottori- ja rautatiet,
lentoreitit. Vielä 1950-1960 luvuilla Saimaan laivaliikenne kertoo tästä vahvaa
kieltään. Kyläniemi oli laivareittien tärkeä risteyskohta, ja pursui paljon elämää.
Myös kaupallisesti. Lappeenrannassa ravintolalaivana nykyisin toimivan Prinses-
sa Armadan vieressä on edelleen maalaistenlaiturin nimeä kantava laituri. Sai-
maan saaristosta ja rannoilta maalaiset tulivat myymään tuotteitaan. Kauppatori
toimi tuolloin kaupungin satamassa.

Itse muistan kun pikkupoikana seilasimme Saimaan aalloilla äitini isän eli iso-
isäni kajuutallisella Wickström keskimoottorilla, joka oli veistetty Kyllösen vene-
veistämössä Imatralla. Liikuimme isovanhempieni Urkon saaren kesämökiltä
paljon Saimaalla. Kyläniemestä on 1960-luvulta jäänyt mieleeni erityisesti Kut-
veleen kanavan luona oleva kauppa, Stora Enson lomakylän aktiivinen ilmapiiri,
Petran selän kalastusreissut ja Kyläniemen upeat hiekkarannat, sekä hyvät marja-
ja sienimaastot.

Yhteisöllisyys oli tuolloin varsin vahvaa. Itse jo maamme vaurastumisen vauhti-
tiin päässeeseen aikaan syntyneenä saatan nyt ymmärtää, että vaikka paljon vaa-
tinut sota oli takana, olivat sen arvet ja seuraukset syvällä ihmisissä. Lähtökohta
oli myös taloudellisesti tiukka. Yhteisöllisyyden ja yksituumaisuuden merkitys
selviämässä oli tuolloin ensiarvoisen tärkeää. Se kosketi myös pientä poikaa,
minua tuolloin.

Keskeisen Saimaan rannoilla oli hyvä kalastaa ja metsästää. Näin toimeentulo
oli mahdollista hankkia muutaman tunnin päivittäisellä aherruksella. Myöhem-
min siirryttiin sitten työteliämpään maanviljelyyn. Marjastus- ja sienestäminen

antoivat oman lisänsä. Kaupungistuminen oli seuraava vaihe. Tämän ja samalla
elinkeinorakenteen muutoksen seurauksena Kyläniemestäkin väki kaikkosi, ja ai-
kanaan sitten koulukin lakkautettiin. Myös Rikkosenkin kauppa sulkeutui, jossa
toimi aikanaan myös pankki ja posti. Samana päivänä kun koostin näitä rivejä
vierailin itse Esa Rikkosen luona mainitut palvelut aikaisemmin sisältäneessä ra-
kennuksessa lunastamassa omat kalastus- ja ravustusmerkit. Voi vain kuvitella
millaisesta tapaamis- ja tiedonvälityspaikasta aikanaan on ollut kyse.

Myös valtakunnan rajat ovat kulkeneet lähellä Kyläniemeä. On oltu osa Ruotsia
ja osa Venäjää. Jo Turun rauhasta 1743 lähtien Kyläniemi kuului Venäjään, kuten
myös Lappeenranta ja Savonlinna. Puumala puolestaan kuului Ruotsiin vuoteen
1809 saakka, jolloin siitäkin tuli osa Venäjää. Vuorovaikutusta on ollut näin kaik-
kiin suuntiin. Laatokalta Kyläniemeen muuttaneet puolestaan toivat mukanaan
uusia kalastustekniikoita, jotka omaksuttiin Saimaalla käyttöön.

Saimaa on hiomaton timantti. Ehkä sitä kannattaakin hioa kaikessa rauhassa.
Maailman suurin teollisuudenala, matkailu, antaa suuria mahdollisuuksia. Asiat
täytyy vain toteuttaa oikein, luontoa kunnioittaen, jossa nimenomaan piilee Sai-
maan merkittävyys. Syväväylillä liikkuvat laivat kertovat meille myös Saimaan
rannoille sijoittuneesta merkittävästä teollisuudesta, joka on antanut ja antaa lei-
pää moneen kotiin.

Kyläniemen idylliin on viime vuosikymmeninä noussut erilaisia, toinen tois-
taan komeampia huviloita. Kesämökki on jo ehkä väärä sana näille läpi vuoden
käytössä oleville vapaa-ajan taloille. Vapaa-ajan asukkaiden määrä on jo monin-
kertainen Kyläniemen vakituisiin asukkaisiin nähden, jotka ovat kyläniemeläisiä.
Ehkä me muut olemme ”kyläniemeläisiä”, silloin kun olemme Kyläniemessä. On
äärimmäisen suotavaa ja tärkeää että yhteisöllisyys, avoimuus ja kunnioittaminen
toteutuvat meidän kaikkien välillä. Siitä nousee oikeanlainen yhteisöllisyys, josta
me kaikki voimme nauttia.

Kyläniemessä asuvien ja vapaa-aikaa viettävien ostovoima on kasvanut vuosi
vuodelta. Joko olisi aika myös palvelutarjonnan kehittymiselle? Tässä joku tai
jotkut voisivat työllistää itsensä asianmukaisesti.

www.kylaniemi.fi sivut voivat olla myös yksi meidän kaikkien yhteinen tieto-
pankki, yksi esimerkki Kyläniemi News julkaisun kera, mielipaikkamme tärkeässä
yhteisöllisyydessä, joka kulkee kohti entistä parempaa tulevaisuutta.

TIMO MULTANEN

timo.multanen@reimgroup.com

LONGINES BREITLING OMEGA MAURICE LACROIX
CERTINA TISSOT RADO
SUNINEN 1918
IMATRA • LAPPEENRANTA • KOUVOLA • KOTKA

**LAPPEENRANNAN
RAKENNUSLASI KY**

Puh. 010 2311 290, fax 010 2311 299
Kaakkoiskaari 1 A, 53500 Lappeenranta

Сообщество и коллективизм Кюляниemi в свете истории и сегодня

Озеро Саймаа, относящееся к водоразделу Вуоксы, в 800-годах не имело политического значения во времена походов викингов по Финскому заливу на восток. По реке Неве был выход на Ладогу и далее, по реке Ольховка – к Новгороду и далее – по рекам – к Черному морю.

На Сайме не было государственной власти. Течением жизни руководили родовые устои с мифами и верованиями. Но уже тогда развивалась торговля. Взаимодействие государства и церкви установило государственное управление над территорией озера Саймаа.

Развитие техники и промышленности, возведение Сайменского канала в 1856 году, реформы Александра II – все это изменило жизнь на берегах Саймы. Уклад жизни жителей базировался на разделении труда и здоровой конкуренции. История создается течением будней, даже без великих событий, результаты видны лишь спустя время.

Озеро Саймаа, как и другие водоразделы, в давние времена играло роль единственного транспортного сообщения. Еще в 1950-1960 годы судоходство было важным транспортным средством. Кюляниemi являлся оживленным перекрестком судоходных путей в транс-

портном и торговом плане. В наши дни рядом с рестораном на корабле «Принцесса Армада» находится один из причалов городской набережной города Лаппеенранта, который до сих пор называют деревенским. К этому причалу швартовались лодки и корабли, на которых жители островов и деревень на берегах Саймы привозили на продажу свою сельскохозяйственную продукцию. В те времена городской рынок находился на набережной.

Я с детства помню, как мы с дедушкой ездили по волнам Саймы на моторной лодке Викстрём, сделанной в Иматре на верфи Кюллонен. Мы много ходили по Сайме на лодке от дачи дедушки на острове Урко. В моих воспоминаниях о Кюляниemi из 1960 годов в памяти остались магазин около канала Кутвеле, активная жизнь дачного поселка завод «Стора Энсо», рыбалка, песчаные пляжи Кюляниemi, походы по грибным и ягодным местам.

Тогда был силен дух коллективизма. Сейчас я, родившийся в стране, оправлявшейся после тяжелого периода, понимаю, что хотя уже далеко позади были трудные военные годы, шрамы и последствия войны еще сидели глубоко в людях. Отправной точкой являлось тяжелое экономическое положение. Велико было значение коллективизма и общего настроения. Это касалось тогда и меня, маленького мальчика.

На берегах центральной Саймы было хорошо рыбачить и охотиться. Средства к существованию можно было получить за несколько часов стараний. Позже стали заниматься более трудоемким трудом – земледелием. Свою лепту вносили собирание грибов и ягод. Следующим этапом развития стало образование городов. Народ уезжал из Кюляниemi, закрылась местная школа. Закрылся магазин Рикконена, в здании которого был банк и почта. Сегодня, в день, когда я пишу эти строки, я заходил к Эсе Рикконену, в то самое здание, забрать свои значки для рыболовства и раколовства. Сейчас можно только представлять, каким значительным ранее было это место для населения.

Недалеко от Кюляниemi проходила государственная граница. Временами Кюляниemi пришлось быть и частью Швеции, и частью России. Со времен Абоского мира, заключенного в 1743 году, Кюляниemi, так же как и Лаппеенранта и Савонлинна, относилась к России. Пуумала до 1809 года была территорией Швеции. Позже и Пуумала стала частью России. Прослеживается влияние обеих стран. Переселенцы с берегов Ладоги привнесли свои методы рыболовства, которыми жители пользуются и сейчас.

Озеро Сайма – это неотшлифованный бриллиант. Может быть, его нужно неспешно шлифовать. Огромные возможности для этого дает развитие туризма. Необходимо соблюдать одно условие – развивать туризм в регионе, уважая природу. Именно в этом заключается значение озера Саймаа. Водные суда, с промышленными грузами, бороздящие озеро – показатель значительных промышленных комплексов на берегах озера.

За последние десятилетия на идиллических берегах Кюляниemi возведены различные, один другого краше, особняки. Слово «летняя дача» уже не подходит для этих роскошных домов, в которых люди могут жить в любое время года. Количество приезжающих на отдых дачников во много раз превосходит количество постоянно проживающих местных жителей Кюляниemi. Крайне важно, чтобы между всеми жителями была открытость, коллективизм и уважение друг к другу. При соблюдении этих условий появляется сообщество и то общение, которым мы все можем наслаждаться.

Год от года растет покупательская способность жителей и дачников Кюляниemi. Не пришло ли время для развития услуг? Это могло бы стать хорошей работой для кого-нибудь.

Сайт www.kylaniemi.fi - возможность и путь для обмена информацией и мнениями для построения лучшего будущего для всех, не равнодушных к Кюляниemi.

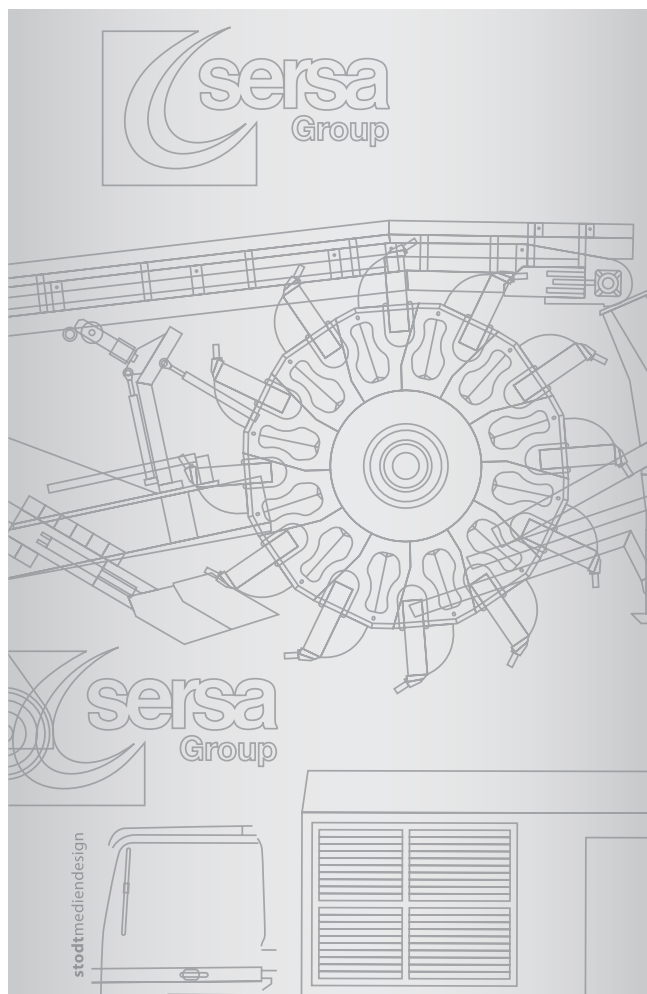
ТИМО МУЛТАНЕН
timo.multanen@reimgroup.com

**Tuoreet muikut
suoraan Kyläniemestä
Jari Häkkiseltä
040 756 1750
sekä muut kalat tilauksesta
Kyläniemeen Kalakauppa
Forellista Lappeenrannasta
Saara Häkkinen
0400 150 585**

Asiantuntemus + High Tech

Sersan kanssa varmasti tavoitteeseen

Asiantunteva rautatietekniikan yhteistyökumppani!

Kontakt International

+41 (0)43 322 23 00

Kontakt Schweiz

+41 (0)43 322 23 23

Kontakt Deutschland

+49 30 565466-0

Kontakt Niederlande

+31 75 6124081

Kontakt UK

+44 (0)1904 479 968

Kontakt Kanada

+1-613-923-5702

info@rhomborg-sersa.com

www.rhomborg-sersa.com

Sersa Group on johtava rautatietekniikan yritys Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa, joka on erikoistunut laadukkaisiin ja taloudellisiin rautatieratkaisuihin.

Laaja suorituskokymme vastaa julkisen ja yksityisen rautatien merkittäviin vaatimuksiin. Moderni konetekniikka ja teknologia parantavat suorituskokyä kaikilla raidevaihtoehdoilla.

Haastakaa meidät!

 Ein Unternehmen der
RHOMBERG SERSA RAIL GROUP

